

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, ДЕЦЕМБАР 2006. ГОДИНЕ
ГОДИНА XVII, БРОЈ 2755

СЕДМИ ОТАЦБИНСКИ КОНГРЕС СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Др Војислав Шешељ

ИДЕОЛОГИЈА
СРПСКОГ НАЦИОНАЛИЗМА

ВЕЛИКА СРБИЈА А.Д.
БЕОГРАД 2002.

Војислав Шешељ

Др Војислав Шешељ:

*„Да господине
Најс,*

*ја се залажем
за Велику Србију
и увек ћу се
за њу залагајти.*

*Ја се ње
нећу одрећи,
иа макар и завршио
свој животи у Хаџу”.*

Др Војислав Шешељ

СВЕДОК ОДБРАНЕ
СЛОБОДАНА МИЛОШЕВИЋА
У ХАШКОМ ПРОЦЕСУ

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
БЕОГРАД 2005.

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач
Проф. др Војислав Шешел
Главни и одговорни уредник
Елена Божић-Талијан

Заменик главног
и одговорног уредника
Марина Томан

Помоћник главног
и одговорног уредника
Момир Марковић

Редакција

Огњен Михајловић, Амјад Мигати,
Будимир Ничић, Момир Васиљевић,
проф. др Сретен Сокић, Вјерица Радета,
др Бранислав Блажић, Борис Алексић

Љубомир Краговић,
Владимир Ђукановић

Техничко уређење и компјутерски прелом
Северин Поповић

Карикатуре

Синиша Аксентијевић

Унос текста

Весна Марић, Златија Севић,
Љубинка Божовић и Драгица Томић

Лектори

Ивана Борац и Зорица Илић

Председник Издавачког савета

Др Ђорђе Николић

Заменик председника Издавачког савета

Др Бранко Надовеза

Издавачки савет

Проф. др Војислав Шешел,
Томислав Николић, Милорад Мирчић,
Гордана Поп-Јазић, Александар Вучић,
Драган Тодоровић,

Мирко Благојевић, Душко Секулић,
Зоран Красић, Паја Момчилов,
Наташа Јовановић, Горан Цветановић

Штампа

ДОО „Драгић“, Зрењанин

Ђорђа Јоановића 20,

23000, Зрењанин, тел.:023/535-491

Редакција прима пошту на адресу

„Велика Србија“, Трг победе 3,

11080 Земун; рукописи се не враћају

Новине „Велика Србија“ уписане су у
Регистар средстава јавног информисања
Министарства за информације под бројем
1104. од 5. јуна 1991. године.

Фото: Фонет

ЦЕНЕ ОГЛАСА

Цене огласа за издање у сто хиљада примерака: последња колорна страна корица 100.000 динара; унутрашња колорна страна корица 80.000 динара; унутрашња новинска страна 60.000 динара; 1/2 унутрашње новинске стране 30.000 динара; 1/4 унутрашње новинске стране 15.000 динара; плус порез на промет.

Радикално

- Победићемо криминализованом досовском режиму

2

Између два конгреса

- Српску радикалну странку неће више нико победити

4

Реч делегата

- Очување отаџбине приоритет српских радикала

8

Порука проф. др Шешеља

- Борба за слободу мог народа је смисао мог живота

37

Изабрани да одлучују

- Делегати Седмог отаџбинског конгреса Српске радикалне странке

41

Централна отаџбинска управа Српске радикалне странке

- Изабрани вољом чланства

45

На челу српских радикала

- Руководство Српске радикалне странке

57

Страначка тела

- Генерални секретаријат

61

Страначка тела

- Статутарна комисија

62

Страначка тела

- Надзорни одбор

63

СЕДМИ ОТАЏБИНСКИ КОНГРЕС

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Седми отаџбински конгрес Српске радикалне странке

Победићемо криминализовани досовски режим

• *„Пред Српском радикалном странком два су циља: – Победа проф. др Војислава Шешеља у Хашском трибуналу и победа странке на предстојећим изборима.*

Српска радикална странка мора да се бори да буде најјача странка да би променила ствари у Србији набоље.

Председник Српске радикалне странке проф. др Војислав Шешељ неће да тргује са Трибуналом, јер му је Србија преча од свега. Трибунал ће победити упркос неправди која му се чини”, поручили делегати Седмог отаџбинског конгреса Српске радикалне странке.

Седми отаџбински конгрес Српске радикалне странке, одржан 8. октобра 2006. године, још једном је показао страначко јединство и одлучност српских радикала да истрају у спровођењу циљева и програма странке.

„Два приоритета у овом тренутку представљају највиши национални и државни интерес, а то је очување Косова и Метохије у саставу Републике Србије и одбрана истине о Србима пред политичким судом у Хагу. Србија у овом тренутку нема преча посла од тога”, поручили су делегати конгреса.

Делегати конгреса осудили су Хашки суд дефинишући га као политички инструмент новог светског поретка, коме је додељена улога да фалсификује историју – да жртве прогла-

си кривцима, а кривце жртвама. Нагласили су да данас у Србији нема оних који нису свесни да је Трибунал политички суд који служи само за уцену, као средство да нам се отима један по један део територије. Сложно су поручили да су чврсто уз свог председника др Војислава Шешеља, уверени да ће победити Трибунал упркос неправди која му се чини. Рекли су да др Шешељ неће да тргује са Трибуналом, јер му је Србија преча од свега. Уједно су апеловали на јавност да спречи грубо кршење људских права у Шевенингену.

Другу победу српски радикали најавили су на предстојећим изборима истичући да су национални и државни интереси изнад личних и страначких. „Зна се на којој су страни Српска радикална странка и српски национални интереси, а

на којој су они који испуњавају туђе интересе”, поручили су радикали.

Проф др Војислав Шешел једногласно је изабран за председника Српске радикалне странке, а Томислав Николић за његовог заменика. Поред њих, једногласно су изабрани и чланови Централне отаџбинске управе, Статутарне комисије и Надзорног одбора. Након реизбора, Николић се заклео свемогућим Богом и светим Савом, да ће искрено, часно и пожртвовано служити отаџбини и српству, свим снагама се борити за реализацију Програма Српске радикалне странке и одано испуњавати страначке обавезе, у складу са највишим моралним принципима и начелима правде и правичности. Председник странке др Војислав Шешел је то учинио у Хашком трибуналу, приликом посете заменика председника Томислава Николића, и председника Извршног одбора странке Драгана Тодоровића. Писмо др Шешела, у коме се он захвалио на реизбору и поручио српским радикалима да Српској радикалној странци припада политичка будућност Србије, јер једина може да победи и уништи разорни систем досовске криминалне и коруптивне деградације, прочитао је генерални секретар Александар Вучић.

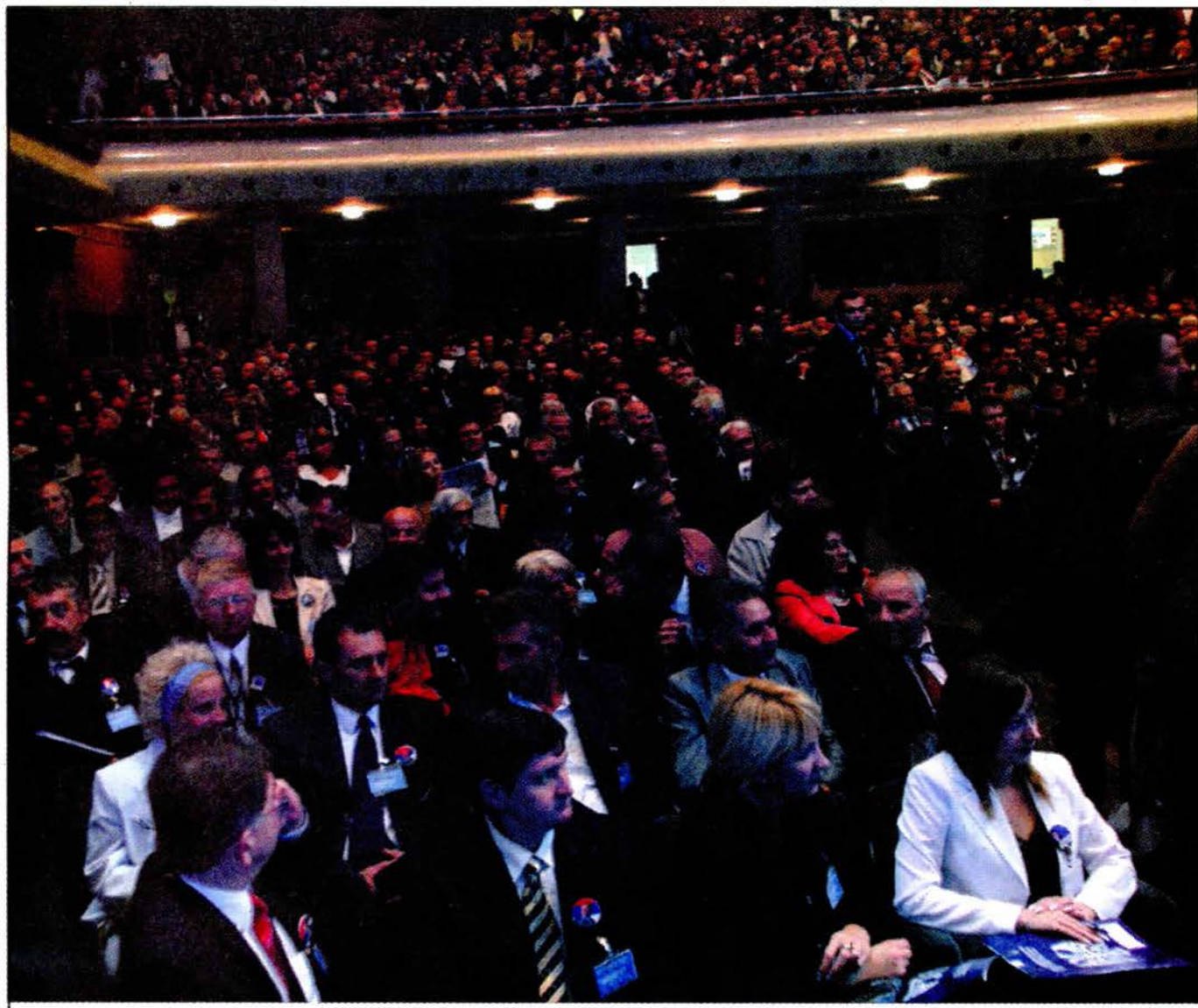
Конгрес је започео минутом ћутања преминулим члановима странке у протеклом периоду након чега је заменик

председника Томислав Николић поднео извештај о раду странке између два конгреса, наглашавајући да је протекли период за странку био један од најтежих због одсуства др Војислава Шешела. „Могли бисмо да га упоређујемо са прогонима које су радикали доживљавали од различитих видова недемократских власти или од различитих монархија које су Србијом владале од кад постоји Српска радикална странка”, нагласио је Николић.

Заменик председника Српске радикалне странке поручио је да Србијом владају најгори, док су најбољи у опозицији. „Док ми најбољи не преузмемо власт у земљи Србији ће бити дефектна демократија и они то јако добро знају”.

Николић је нагласио: „Ништа Коштуница није бољи од Ђинђића, ни од Тадића, у истом су лонцу, у истом кошу, на исти начин воде државу, исти богаташи их воде и финансирају, исти су им циљеви и интереси, а највиши њихов интерес је победити Српску радикалну странку”.

Делегати су у дебати истакли да српска радикална странка мора да се бори да буде најјача странка да би променила ствари у Србији набоље. Јавности су поручили да ће уложити сву снагу да победе „криминализовани досовски режим”. Нагласили су да је три и по године прошло како њихов председник проф. др Војислав Шешел није са њима, али да никоме није успело да разједини странку и ослаби је.

Српску радикалну странку неће више нико победити

- „Учесћивали смо на изборима, побеђивали, бивали поражени. Када смо ми побеђивали, побеђивала је Србија, а када су нас, сакућљени с коца и конојца, побеђивали, побеђивали су Србију и то је јасно и њима и Србији. Неће нас више нико победити, моћу да се удружују колико год хоће, моћу да позивају кога год хоће, јер ми више нећемо даћи да побеђују Србију”, истакао је заменик председника странке Томислав Николић подносећи делегатима и гостима конгреса извештај о раду странке

Заменик председника Српске радикалне странке Томислав Николић, гостима и делегатима конгреса, поднео је извештај о раду странке у протеклом периоду наглашавајући да је то био један од најтежих периода у раду странке од њеног оснивања до данас.

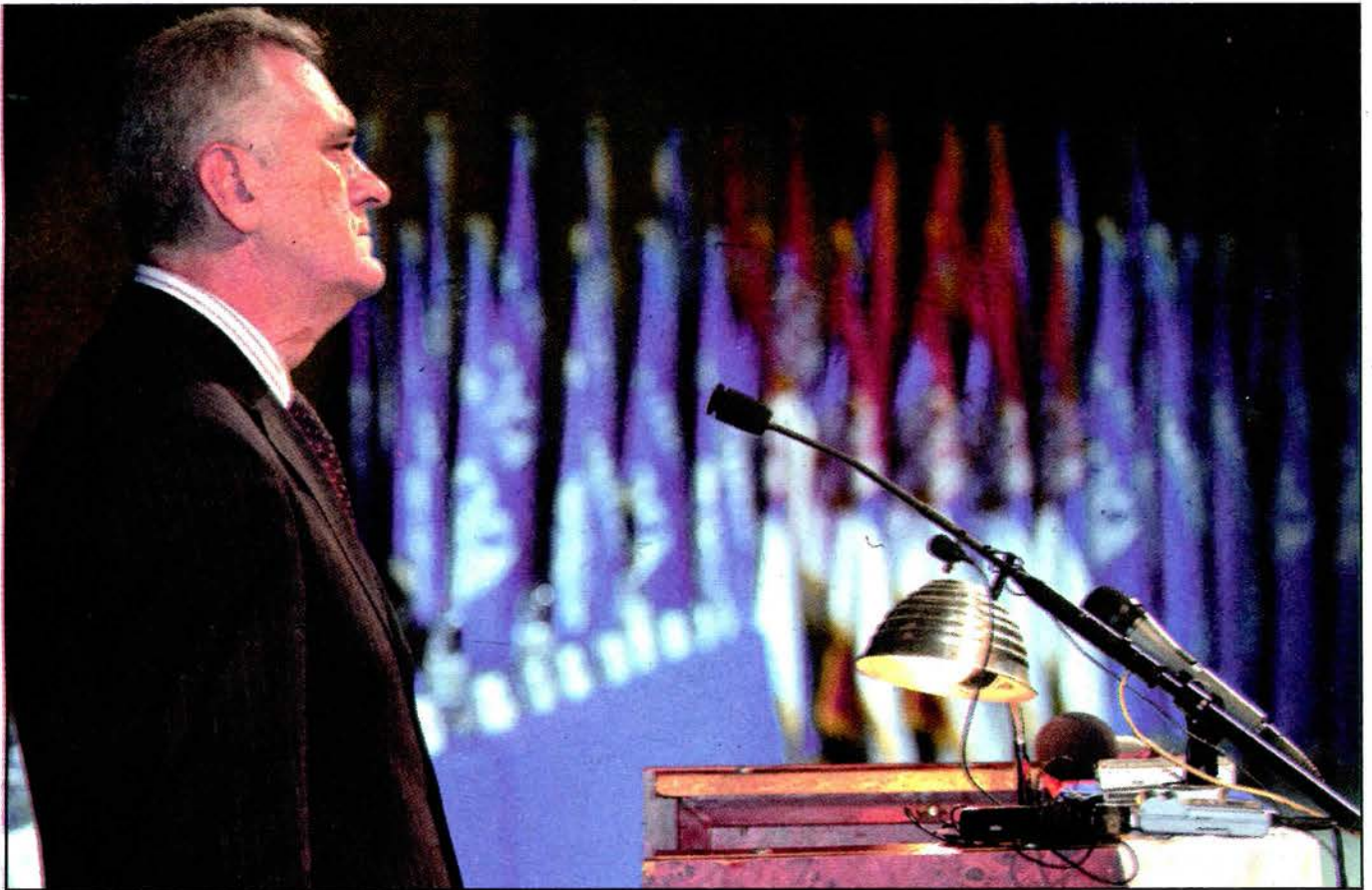
Обраћање заменика председника Српске радикалне странке Томислава Николића објављујемо у целини:

„Браћо и сестре, период између Шестог и Седмог отаџбинског конгреса Српске радикалне странке један је од најтежих периода у историји Српске радикалне странке. Могли бисмо да га упоређујемо са прогонима које су радикали доживљавали од различитих видова недемократских власти или од различитих монархија које су Србијом владале од када постоји Српска радикална странка. Период нај-

тежи зато што смо га провели у одсуству председника странке др Војислава Шешеља.

На Шестом конгресу, у овој сали, опростили смо се са председником и послали га у Хаг да брани српске националне интересе, да брани част десетине хиљада српских добровољаца који су се у рату борили да спасавају оно што се од великих сила, од њихових слугу, од наших исконских непријатеља спасити могло. Није то било случајно замишљено да Српска радикална странка у најтежем периоду по Србију остане без физичког присуства свог председника. Био је то паклени, добро смишљени план, само се није рачунало са једном чињеницом, нема тог радикала кога би могли да склопе, а да Српска радикална странка изгуби, или да буде слабија, или да нестане.

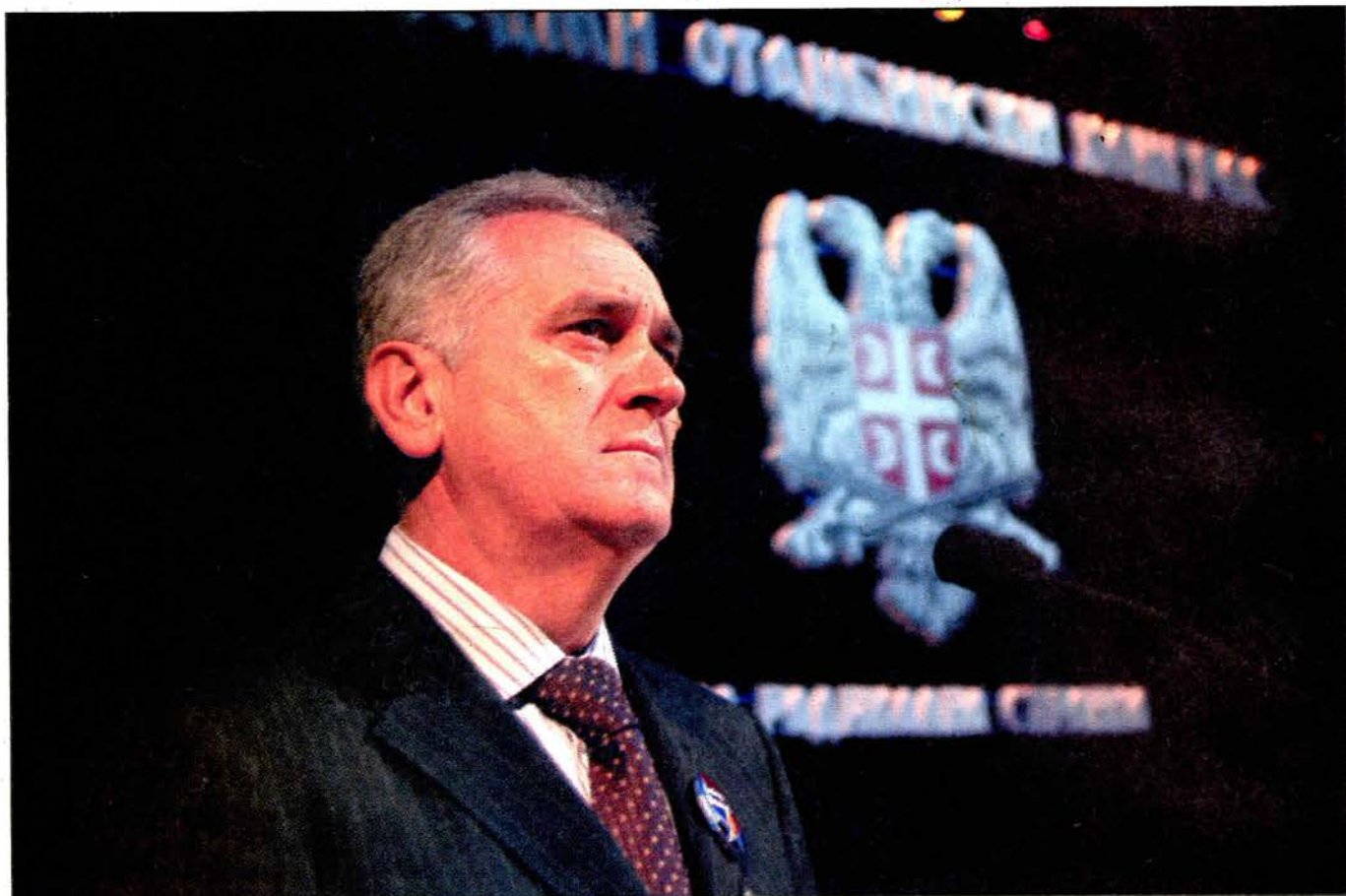

Војислав Шешељ је отишао у Хаг да се бори, а ми се боримо да му омогућимо право на одбрану, иначе без тога за Србију иду веома тешки дани. Без јавне одбране коју ће извести Војислав Шешељ у Хагу Србију ће чекати, изгледа, још много тешких, скоро непремостивих искушења и препрека. У овом периоду ми смо наставили да подижемо Србију са колена на ноге. Онај лом, онај пад 2000. године Србија више никада неће да доживи, неће зато што су сад вредности одвојене, зато што се сад зна на којој страни су Српска радикална странка и српски национални интереси, а на којој страни су они који испуњавају туђе интересе. Учествовали смо на изборима, побеђивали, бивали поражени. Када смо ми побеђивали, побеђивала је Србија, а када су нас, сакупљени с коца и коношца, побеђивали, побеђивали су Србију и то је јасно и њима и Србији, и неће нас више нико победити. Могу да се удружују колико год хоће, могу да позивају кога год хоће, ми им нећемо дати да побеђују Србију. Србија је преживела свашта, српски народ је доживео голготе, поновљене и незамисливе за друге народе. Српски народ је стално на некаквим испитима и није му дозвољен ни део онога што је апсолутно нормалано и замисливо за све народе у свету. Српска би држава требала стално да буде на коленима, јер је усправна српска држава некаква опасност, не зна се за кога, не зна се колико, али је некаква опасност здрава, јака, модерна Србија, демократска Србија. Зато ми још увек немамо демократију у Србији. Како год се називале странке које Србију воде, без Српске радикалне странке на власти Србија никада неће бити демократска држава. Ми и као опозициона странка, учимо друге шта је демократија и како демократију треба спроводити. Безаконје, анархизам, рушење Уставног суда, правног поретка, криминал, мито и корупција, који су засели 2000. године, и данас су на власти у Србији, никаквих промена нема. Није Коштуница ни-

је ништа бољи ни од Ђинђића, ни од Тадића. У истом су лонцу, у истом кошу, на исти начин воде државу, исти богаташи их воде и финансирају, исти су им циљеви и интереси. А највиши њихов интерес је победити Српску радикалну странку. Па није то лак посао. Имаће они мука, ако заиста мисле да бар још једном победе Српску радикалну странку. Али имаће мука и кад победи Српска радикална странка и то нека им буде јасно одмах.

Ако је политичка борба у Србији још увек мука, па ми смо на те муке навикли, ако наш председник може четврту годину, у четири зида, да припрема своју одбрану и да пише књиге којима брани Србију, а шта је то онда нама тешко у Србији? Нама који се сваки дан враћамо кући код својих породица, нама који можемо све да планирамо у животу, и приватне и страначке послове, шта је то нама тешко када се упоредимо са оним што доживљава наш председник др Војислав Шешељ.

Зато вас молим да вам ништа не буде тешко у борби која нас чека, у кампањи која нас чека, у изборима који нас чекају и да нам ништа не буде тешко када будемо водили државу, да вам дан траје заиста 24 сата. И у тих 24 сата сваког часа да мислите о томе да ли сте тога дана довољно учинили за Србију. Да ли сте испунили оно што смо Србији обећавали. Странка је постигла успехе на локалним изборима какве никада није имала до сада. Сви сте имали апсолутну слободу да бирате хоћете ли бити на власти или у опозицији, ским ћете у коалицију, једини наш услов био је да не идете под лошим условима. Ја сам поносан на локалне самоуправе у Србији, нико од вас није се обрнуо. Нико од вас. И немојте ни да се брукате, нас тек чека много посла. Затварајте врата пред онима који долазе да вам нуде мито, новац, корупцију, да траже добре послове, да траже повољности, да траже привилегије. Увек мислите на грађане општине коју

представљате, па ако је то за њих добро, ви се онда упуштајте у послове који доносе граду добро. Немојте да вам богаћење странке буде превасходни циљ него идеологија странке. То имајте на првом месту. Сви ви који сте било где изабрани, сви ми који ћемо било где бити изабрани, изабрани смо зато што припадамо Српској радикалној странци.

Влада је сада извршила државни удар, напала на локалну самоуправу. Не свиђа јој се што, у време када су грађани мирно одлучивали, по савести, нису дали гласове Коштуници, Динкићу, Вељи Илићу, банди која је на власти. Сад користе поново булдожере, багере, пред изборе, да направе путеве, водовод, канализацију, да поправе електричну мрежу, како би преузели локалну самоуправу. Носили смо се мишљу да бојкотујемо допунске локалне изборе, а онда смо одлучили да учествујемо, да бисте се и ви мало више ангажовали. Али, ја знам колико вам је тешко против ових који користе средства државног буџета на допунским локалним изборима. Ваше је само да урадите све што је потребно, све што можете, ваше је само да странку подижете на тим изборима, а резултате ћемо мерити према општим изборима које очекујемо ускоро. Странка је учествовала на парламентарним изборима, освојила највише посланичких места, али Србија још увек није нормална земља. У Србији није нормално да владају најбољи, него да се најгори удруже да победе најбоље и зато нам тако и иде, баш тако. У њој владају најгори, а најбољи су у опозицији, и док ми најбољи не преуземо власт у земљи, у Србији ће бити дефектна демократија и они то јакó добро знају. Зато ми немамо ни Уставни суд, зато нам хапсе тужиоце и судије, хапсе своје, и још се хвале. Јадна је та власт која ухапси онога у кога је имала највеће поверење, па се хвали како га је ухапсила јер је лопов. Поставља се питање, ко је њега предложио, ко је за њега

гласао? Ко је образлагао предлог за судију који краде, за тужиоца који краде? Ко бира официре који су издајници? Ко нам то руши Србију из темеља, из корена? Па ће понекога да ухапсе, да покажу колико су чисти. Не, нису чисти.

Када смењују највише државне функционере одговорност за то сноси председник Владе и председник државе, јер то су њихови људи. Странка је учествовала на председничким изборима, ви знате како се то завршило, јакó лоше по Србију и неће више да се понови. Кандидат Српске радикалне странке биће председник Србије и ви то добро знате.

Одлучујући је био утицај странке и на изради новог Устава. Док се ми у то нисмо умешали, и док нисмо запретили, они су имали времена, али нису имали воље да Србија постане држава. Сад кад смо, после неколико ноћи интензивног рада, дошли до новог Устава, сада су се сетили да је Устав био потребан и неопходан. А ми смо их годину и по дана позивали да седнемо и разговарамо, да један по један члан рашчишћавамо а они су имали времена за неке друге ствари. И ми смо поносни, преамбула Устава је преамбула Српске радикалне странке. Први члан Устава је први члан Српске радикалне странке. Одреднице о језику и писму су одреднице Српске радикалне странке. Одредбе о аутономијама су одредбе Српске радикалне странке. Одустали смо од неких својих захтева, па не можете баш све ни да добијете, али нисмо одустали од захтева да Србија буде држава и да Србија одлучује како ће у њој да се живи и како ће у њој да се организује живот, јавни, политички, било какав. Зато ћете позвати све чланове и симпатизере, све гласаче, зато ћете бити активни у кампањи, ово је од важности за државу, овде нема страначких интереса. Сви ћемо изаћи на референдум и сви ћемо подржати Устав Србије.

Странка је одржавала интензивне контакте са партијама сличне оријентације у нама пријатељским државама. Странка је одржавала односе са многим амбасадама, са многим представницима других држава у Београду, то су били јавни контакти, пред телевизијским камерама. То су били пријатељски контакти, понекад незамисливо пријатељски. Понекад су наши сусрети са амбасадорима других држава почињали извињањима, ми смо се извињавали њима због неразумевања ситуације деведесетих година, а и они нама. Светски медији су свађали српски народ са три четвртине човечанства, ми смо те неспоразуме отклонили. Наша држава ће од првог дана, после победе Српске радикалне странке, функционисати потпуно нормално са ослонцем на огроман број земаља у свету, пре свега са ослонцем на Русију. И када смо 2000. године говорили о том ослонцу многи су се смејали, а наши државници нису ни знали где се налази Москва. Сад кад Москва води српску политику, сад када је чврста и одлучна у томе да ће одбранили српске националне интересе, сад је Русија прихватљива за све политичаре у Србији. И нека је. Пријатељи, наши пријатељи сарађиваће са свима у Србији, они нас неће делити као што нас друге државе деле на миљенике и на оне који не смеју да победе. Ми смо отворено, слободно друштво. Европска унија нам је ту у првом комшилуку. Ми нисмо против Европске уније. Ми само питамо Европску унију да ли је она против нас. Зашто не учини један потез којим би показала да на Србију озбиљно рачуна? Зашто смо за ових шест година њихове доминације у Србији осиромашили? Зашто су нам затворили фабрике? Зашто плаћамо тако високу цену некакве транзиције у којој нам је из дана у дан све горе? Зашто смо принуђени да

продајемо оно што је највредније у Србији и зашто нас терају да се тиме хвалимо. Који је то домаћин који се хвали како је добро продао најбољу њиву, а Србија се тек сад, изгледа, припрема да продаје оно што јој је највредније.

И зато ми поручујемо Војиславу Коштуници – сазови седницу Народне скупштине Републике Србије, хоћемо да видимо да ли Србија има Владу или нема. Ако нема, не смејте више ни литар воде да продате из Србије, јер ми ћемо то поништити после избора. А не да нам лопови подносе оставке и да одмах крену у приватизацију НИС-а и Електропривреде Србије. Неће моћи, и то поручујемо онима који ће учествовати на тим тендерима, па да су из срца, из центра Москве, ми им сада поручујемо – не упуштајте се у тај посао са Војиславом Коштуницом, Млађаном Динкићем и осталима, јер ми ћемо тај посао да спроведемо поново. Немојте само да изгубите новац узалуд и немојте само да кварите свој углед у српском народу.

И на крају, наша сарадња са председником странке зависила је од Хашког трибунала, не од Војислава Шешеља и не од Српске радикалне странке. Кад су му они дозвољавали контакт, контакта је било, кад су дозвољавали да га обиђемо и да га посетимо, обилазили смо га и посећивали. Када су то забрањивали, онда по шест месеци нисмо имали скоро никакву комуникацију. Можда зато нисмо остварили најбоље могуће резултате. Били смо близу да освојимо све што се могло, али ви знате шта нам је недостајало, нама је недостајао проф. др Војислав Шешељ.

Драга браћо и сестре, надамо се да ће за следећи конгрес Србија, Српска радикална странка и породица Војислава Шешеља имати Воју на свом челу. Хвала вам”.

Делегати Седмог отаџбинског конгреса трасирали основне правце будућег политичког деловања

Очување отаџбине — приоритет српских радикала

- „Сваког дана најдају српске радикале преко својих медија. А зашто нас најдају? Најдају нас из једног врло јасног разлога, зато што знају да долазак Српске радикалне странке на власт значи прекид њиховог лојовског ланца, неће више моћи да краду и оштимају као што су крали и оштимали до сада.

Српски радикали су онај део Србије који може да победи досовске странке, али је важно да се боримо, трудимо и радимо више него икада. Важно је да свима покажемо да и ми можемо боље и да можемо да будемо још усрешнији него што смо били до сада.

Морамо се борити за очување целовите Србије у њеним границама. Морамо се борити и очувањем Косово и Метохије, сјау Раику, Војводину.

Нико не може да брани Војислава Шешеља, јер Шешељ инсистира на свом праву да се сам брани и да, како је обећао, одбрани Србију и српске националне интересе.

Са конгреса Српске радикалне странке грађанима Србије поручујемо да је однос према проф. др Војиславу Шешељу однос према српском народу, а да кроз сав према проф. др Војиславу Шешељу треба да сазнају какав је сав Европе према њима, односно према Србији”, једногласно поручили делегати Седмог отаџбинског конгреса Српске радикалне странке.

Делегати Седмог отаџбинског конгреса су у генералној дебати, истакли да је најважније сачувати политички курс странке. Јавности су ставили до знања да су уз свог председника проф. др Војислава Шешеља, да подржавају његову борбу за право, правду и истину о догађајима разбијања бивше Југославије, што је проузроковало грађански рат и индивидуалне ратне злочине на свим странама. Борба против корупције, оживљавање економије и стварање најповољнијег модела социјалне правде у садашњим околностима, имају посебан значај у раду странке. Очување територијалног интегритета и суверенитета Србије, са Косовом и Метохијом у њеним границама, представљају један од приоритетних задатака за Српску радикалну странку. Залагање за јединствен национални корпус српског народа, равноправан однос и сарадњу са светом, посебно са српским пријатељима Русијом, Кином, Индијом, арапским светом, афричким и земљама Латинске Америке циљеви су који стоје пред српским радикалима

Генералну дебату отворио је генерални секретар Српске радикалне странке **Александар Вучић**, који је рекао да је Српска радикална странка данас најјача политичка странка у Србији, истакао да она не жели да буде најјача да би имала више посланика или више одборника, „већ улога српских радикала мора да буде да мењају ствари у друштву, да се боре против корупције и криминала, да се боре за наше националне и државне интересе. Србија више нема времена, више није довољно да постижемо успехе на изборима, више није довољно да кажемо – најбољи смо, најјачи, победили смо све ове који имају подршку појединих западних сила. Победили смо их без обзира на њихову медијску превоћ на небу Србије, победили смо их, али они су се удружили и поново владају. Србија више не може да трпи ни Тадића”, ни

Коштуницу, ни све остале властодршце, јер су уништили све што су могли. „У којој земљи данас живимо, у земљи у којој је највећи грех и највећи злочин носити слику генерала Младића. Такве људе хапсе, а истовремено не дирају оне које ухвате са коферима од 100.000 евра, оне који су узели по два или три милиона евра у Новом Поповцу, ко зна колико милиона евра у Беочину, ко зна колико у Дуванској индустрији, ко зна колико у приватизацији свих фабрика и предузећа”.

Вучић је нагласио да живимо у држави у којој су лоповлук и криминал подигнути на пиједестал највиших вредности, само прикривен. „А ти лопови и криминалци ће да прогоне Српску радикалну странку. Свакога дана нападају српске радикале преко својих медија. А зашто нас нападају? Нападају нас из једног врло простог разлога, зато што знају да долазак Српске радикалне странке на власт значи прекид њиховог лоповског ланца, неће више моћи да краду и отимају као што су крали и отимали до сада. Оно што ми морамо да урадимо, то је да се припремимо на најбољи начин за изборе”. Вучић је истакао да, поред похвала, морамо да чујемо и критике, „да чујемо шта то људи мисле о нама, да видимо како је могуће да негде, у једној локалној средини, добијемо 40 посто, а у некој другој локалној средини једва пређемо цензус, иако је странка само месец дана, или 15 дана пре тога на парламентарним изборима добила 35 или више од 30 процената гласова”. За такве резултате су одговорни људи у општинским и месним одборима, који желе да буду неко и нешто у странци, и затварају врата за неке друге који су можда способнији. „Знам да тако нешто нико од вас не жели и да то морамо да мењамо” рекао је Вучић. Он је страначким колегама поручио да у Србији нема искренијих и бољих од српских радикала, и да су они снага која може да ме-

ња ствари у Србији. „Искрено знам да сте ви онај део Србије који може да победи досовске странке, али је важно да се боримо, трудимо и радимо више него икада. Важно је да свима покажемо да и ми можемо боље и да можемо да будемо још успешнији него што смо били до сада”.

Генерални секретар је упозорио: „Уколико не будемо радили довољно, уколико не будемо радили више него икада нећемо успети. Само ако све своје капацитете, сву своју снагу будемо упрегли у један јединствени воз који се зове Српска радикална странка моћи ћемо да победимо криминализовани досовски режим”.

Дебату је завршио следећим речима: „Ја ћу, наравно, гласати за нашег досадшњег председника Војислава Шешеља, за заменика председника за Томислава Николића, а вас молим да се јаче и жешће у својим срединама борите за Србију, то значи да се борите за Српску радикалну странку, да се борите за нашу будућност, за будућност све деце у Србији”.

Осврнувши се на протекли период, одлазак Војислава Шешеља у Хаг и покушај политичких противника да у јавности наметну слику разједињене странке, **Маја Гојковић** је рекла: „Данас, три и по године касније, ми смо показали колико смо политички зрели људи и показали смо шта је најпотребније за подршку Војиславу Шешељу данас када почиње борбу и када почиње његово суђење. Показали смо оно што умемо најбоље да радимо, а то је да останемо јединствени и да покушамо у децембру да победимо и да преузмемо одговорност за Србију. И његова порука је била овде, на овом месту – да сачувамо Српску радикалну странку, да останемо јединствени и сачувамо тековине онога чему је он посветио читав свој живот”.

Наглашавајући да за три и по године никоме није пошло за руком да разједини странку, Маја Гојковић је истакла: „Три и по године је прошло и ником није успело да разједини врх политичке странке која вас води, само смо доказали на прошлим изборима да можемо да побеђујемо. И то је најбоља захвалност др Војиславу Шешељу за све оно што је учинио за нас ових 18 година колико смо провели уз њега као његови најближи сарадници. Најјача смо политичка странка, побеђивали смо на републичким изборима, на покрајинским изборима и на многим локалним изборима и нашом победом на локалним изборима све смо предрасуде о Српској радикалној странци разбили код оних који нам још увек нису веровали”.

Маја Гојковић је на крају поручила страначким колегама: „Зато вас молим да са овог конгреса одете и да се не питате шта то Српска радикална странка може да учини за вас, шта то Србија може да учини за вас, него свако од вас на следећим изборима нека се пробуди и нека помисли, шта ја то могу најбоље да учиним за своју странку и за Србију. А ја ћу вам дати одговор, да победимо и да преузмемо одговорност за даљу нашу будућност”.

Осуда Хапског инквизиторског суда

Звонко Михајловић је скренуо пажњу на чињеницу да се Србија налази у најтежој политичкој ситуацији током свог политичког постојања. „Два приоритета у овом тренутку представљају највиши национални и државни интерес, а то је очување Косова и Метохије у саставу Републике Србије и одбрана истине о Србима пред политичким судом у Хагу.

Србија у овом тренутку нема преча посла од тога”, нагласио је Михајловић.

Он је истакао да питање статуса Косова и Метохије постаје све актуелније и све болније. „Највише се жури Шиптарима и њиховим моћним заштитницима у Европи и свету, јер исхитреним статусом Косова и Метохије престале би обавезе међународне заједнице из Резолуције Уједињених нација, пре свега, о заштити људских и националних права Срба, њихових живота и имовине, културно-историјског наслеђа, а посебно обавеза о повратку протераних на своја вековна огњишта. Ових дана је била актуелна и опција о подели Косова и Метохије. Пристанак на поделу Косова и Метохије значи одрицање од истине да су Косово и Метохија колевка наше државности и наше духовности. Одрицањем од својих корена, који по тој најгорој опцији треба да остану Шиптарима, српски народ би постао репа без корена”. Михајловић је нагласио да северни део Косова и Метохије, пре свега, добар део Лепосавића, Лешак и Руднице, Бело Брдо и Жута Прлина, нису били у саставу Косова и Метохије. „То поприлично пространо подручје поклоњено је јужној српској Покрајини 1958. године, а озваничено је усвајањем амандмана на Устав из 1974. године. Као што видите, неки предлажу да се Србији врате поклони уз трампу за читаву њену историјску прошлост. Читав свет мора да зна чињеницу да Шиптари на Косову и Метохији немају ниједан споменик материјалне и духовне културе, што је непобитан доказ да су они на туђој, односно српској земљи”, рекао је Михајловић и додао да свет мора да зна да бројчана надмоћ шиптарске мањине на Косову и Метохији не може бити правни основ за сецесију и стварање друге албанске државе.

Подсећајући присутне да је 40 сати по завршетку претходног конгреса, Војислав Шешељ отишао у Хаг, **Наташа Јовановић** је истакла: „Председник наше странке, проф. др Војислав Шешељ, показао је да тим херојским чином и одлуком, одлази да брани интересе српских радикала, целокупног српског народа и да је то произашло из његове борбе на челу Српске радикалне странке за српске националне интересе и из његовог личног и дубоког уверења да се вредност националне идеје и циља мери количином мржње коју издајници и непријатељи српског народа испоље против ње. А непријатељи и издајници српског народа, досманлијски режим који је дошао на власт петооктобарским пучем 2000. године испословао је, још у децембру месецу 2002. године, вукући за рукав оног монструма Карлу дел Понте, оптужницу против нашег председника проф. др Војислава Шешеља”.

Она је нагласила да би целокупна јавност морала да се упита какве су то међународне норме по којима суди хашки инквизиторски суд: „Ја знам да ви имате одговор на то питање и да знате да су та правила прекршена, да они успостављају нова мерила која су у функцији глобализације и политике западних сила. Они које су дошли на власт 2000. године, и против којих се и дан данас бори Српска радикална странка, осуђивали су нас, Србе, да смо беспризорни изазивачи некаквих невоља, а са друге стране су сервилно и послушно, као што то и дан данас раде, испуњавали све оно што од њих траже њихови налогодавци. За Бориса Тадића, за целокупно то демократско криминално удружење, за Војислава Коштуницу и за све оне који су у спрези са олигарсима на власти није питање српских националних интереса

то што је проф. др Војислав Шешељ у Хагу четири године, без могућности да се брани, и што се Срби осуђују на најдраконскије казне. Њих мучи алаовост и мегаломанска жеља да што дуже остану на власти. Али неће моћи, избори се ближе и грађани Србије, српски патриоти и сви они који ће и после овог Конгреса да подрже и нашег председника проф. др Војислава Шешеља, и његовог заменика Томислава Николића, и преко 400.000 чланова Српске радикалне странке, знају да се ближи дан коначног обрачуна. Са једне стране ће бити Борис Тадић, Војислав Коштуница, сви они мали и ситни који су њихови коалициони партнери, а са друге стране слободна, демократска Србија коју оличавају Српска радикална странка и њен председник проф. др Војислав Шешељ”.

Одбрана Србије и српских националних интереса

Вјерица Радета је нагласила да Српска радикална странка први пут одржава конгрес без физичког присуства свог председника: „То је разлог више да овај посао данас морамо да урадимо са посебном озбиљношћу и посебном одговорношћу. Данашњим одлукама морамо да покажемо свима да смо сложнији но икад и да сви ми овде, али и скоро пола милиона српских радикала у свим српским земљама, безрезервно подржавамо херојску борбу нашег председника у злочинском Хашком трибуналу. Војислав Шешељ је већ скоро четири године на правди Бога заточен у Шевенингену, који је нови црни Гвантанамо у Европи. Тамо човек не значи ништа, тамо нема ни правде ни правичности, то је место на којем се на најгрубљи могући начин крше основна људска права”.

Радета је подсетила да су Војиславу Шешељу у више наврата забрањивали да комуницира са спољним светом, са својом породицом, са својим страначким пријатељима. „Месецима није чуо ни видео ни жену, ни децу, ни остале чланове своје породице, нити пријатеље из Српске радикалне странке. Све су покушали и покушавају хашкци зликовци не би ли уништили слобдарски и правдољубиви дух нашег председника. А врхунац кршења људских права јесте укидање права на одбрану које је гарантовано у свим документима међународног јавног права, па чак и у Правилнику Хашког трибунала”, истакла је Радета.

Она је нагласила да Војиславу Шешељу није дозвољено да се брани пред антисрпским Хашким трибуналом. „То не осуђују такозвани борци за људска права и такозване демократе у Србији, не оглашавају се представници власти у Србији. Баш њих брига за било ког грађанина Србије. Њихова преокупација јесте како се додворити европским моћницима не би ли их подржали да још мало остану на власти, да виде шта још могу да покраду и опљачкају у већ довољно опљачканој Србији. Тадић и Коштуница мисле да је довољно у називу странке написати демократска и представити се демократама, а прећутно одобравати кршење људских права грађана Србије. Али, ни Дејвид Хупер, ни билд која белосветска протува не може да брани Војислава Шешеља, јер Шешељ инсистира на свом праву да се сам брани и да, како је обећао, одбрани Србију и српске националне интересе”.

Евоцирајући успомене на протекли период, **Гордана Поп-Лазин** је рекла: „У овом тренутку не могу а да се не сетим нашег претходног конгреса, 22. фебруара 2003. године,

када је председник тражио од нас подршку за његов одлазак у Хашки трибунал. Знамо сви да смо имали другачије мишљење од њега, али смо у исто време и веровали у његову одлуку и зато се нико од нас против тога није побунио желећи да му на тај начин дамо подршку да издржи у Хашком трибуналу и да се избори за оно због чега је тамо и кренуо, а то је да укаже на праве кривце за све недаће које су задесиле српски народ у време цепања СФРЈ, да покаже ко је тај ко је крив за онолике избегличке колоне, за 7.000 мртвих, за бомбардовање 1999. године, за невинне жртве, уништenu инфраструктуру и даље цепање и уништавање Србије”.

Поп-Лазивић је подсетила да је изјава Томислава Николића да мора да се прогласи окупација уколико дође до једностраног отцепљења Косова и Метохије, дочекана на нож. „Наши политички противници сматрали су да је то позив и звецкање оружјем, али, ево, данас су и они дошли управо на то. Већ у преамбули, у првом ставу Устава, стоји управо то да су сви државни органи и функционери обавезни да поштују суштинску аутономију Косова и Метохије, како је она и одређена Уставом. Често смо испред свог времена, многи нас у оном актуелном тренутку не разумеју, али после извесног времена сви схвате да смо били на правом путу”, рекла је Поп-Лазивић и додала, „знам да је данас Војиславу Шешељу најтеже у Хашком трибуналу управо због чињенице што му се не дозвољава да изнесе своју одбрану, а то је била његова мисија и његова жеља, да изнесе истину пред целокупну светску јавност. С обзиром да му је то право ускраћено, светлост дана угледале су многе његове књиге које имају један циљ, а то је да просветле оне који до сада нису спознали

истину. Дакле, да идентификујемо кривце, проналасимо средства за борбу против њихове политике и то је оно што ми треба у наредном периоду да радимо. Српска радикална странка дубоко је укоренењена у српском народу. Српска радикална странка има будућност, на нама је само да будемо сложни, да се добро организујемо и да на следећим изборима победимо, а то ће бити победа Војислава Шешеља и најбољи начин да му се помогне да из Хашког трибунала што пре изађе”.

Шешељ побеђује Хашки трибунал

Гордана Пауновић изразила је наду да је ово први и једини конгрес Српске радикалне странке на коме није њен председник проф. др Војислав Шешељ, и додала: „На великом митингу Српске радикалне странке, који је одржан у Београду 23. фебруара 2003. године, проф др Војислав Шешељ је оптужио досов режим да је учествовао у писању оптужнице, али је поручио да ће победити Хашки трибунал. И победиће”.

Она је истакла да су тога свесни и творци Трибунала па зато и одуговлаче са почетком суђења: „Покушали су да слома свим могућим забранама, невероватним малтретирањем и шиканирањем, што и данас покушавају, али не успевају и никада неће успети. Оптужница против председника Српске радикалне странке је исконструисан документ, правно је немогућа и у сукобу је са принципима законитости. Њено постојање представља покушај промене аутентичне воље општеприхваћених принципа међународног хуманитарног права. Врхунац неправде и кршења, односно га-

жења људских права је и ускраћивање права да се сам брани”.

Гордана Пауновић је на крају рекла: „Над Србима су вршени ратни злочини и геноцид и нико се није, сем Српске радикалне странке, нашао да то осуди. И зато Српска радикална странка осуђује кршење људских права и слобода српском народу и проф. др Војиславу Шешељу.

Са конгреса Српске радикалне странке грађанима Србије поручујемо да је однос према проф. др Војиславу Шешељу однос према српском народу, а да кроз став према проф. др Војиславу Шешељу треба да сазнају какав је став Европе према њима, односно према Србији”.

Позивајући на јачање страначких редова и јединство, **Сулејман Спахо** се осврнуо на задатке који су пред странком у наредне четири године: „Прво, што је у овом тренутку и најважније, морамо се борити за очување целовите Србије у њеним границама. Морамо се борити и очувати Косово и Метохију, стару Рашку, Војводину. Такође, морамо се борити за још веће јединство нас, чланова Српске радикалне странке, а то нам, браћо и сестре, неће бити тешко. То смо доказали нашим непријатељима у сваком тренутку, а посебно 2000. године када су хтели да нас уклоне са политичке сцене. Захваљујући др Војиславу Шешељу и врху странке ставили смо до знања свим грађанима Србије какав је политички олош дошао да влада овим просторима. Олош који је написао опгужницу овде, у Београду, против др Војислава Шешеља мислећи да ће тако смањити популарност Српске радикалне странке. Али, Српска радикална странка има 500.000 Војислава Шешеља и део њега је уграђен у сваког

члана Српске радикалне странке и сви ми поседујемо његов патриотизам, поштење, веру у своју земљу и свој народ”.

Спахо је подсетио да је др Војислав Шешељ радикалима оставио у аманет борбу против криминала и корупције. „Оставио нам је, нама српским радикалима, у аманет да се боримо са овим хоштаплерима као што су Тадић, Драшковић, Динкић... И морамо што пре, већ на првим парламентарним изборима да их бацимо на политичко сметлиште”.

Обраћање је завршио речима: „Овај пут, браћо и сестре, нисам споменуо моје име и презиме, јер то више и није важно, за српске радикале није важна вероисповест, ни националност, него је важно да су поштени, честити и, нормално, да воле Србију и све оне који знају да им је једина држава Србија. Ја знам ко сам, знам своје порекло, а оно што је најважније у мом животу јесте то што сам српски радикал и што ми је председник др Војислав Шешељ. И са поносом ћу гласати да председник буде др Војислав Шешељ, а заменик председника странке господин Томислав Николић”.

Достојни идеје српског радикализма

Поздрављајући учеснике конгреса у име српских радикала и српског народа са Косова и Метохије, **Љубомир Краговић** је рекао: „Српски радикали са Косова и Метохије вам поручују да будете мудри и храбри, да будете достојни идеје српског радикализма, да изаберете најбољег међу вама који ће вас мудро и храбро водити до коначне победе на предстојећим изборима, а то је избор проф. др Војислава Шешеља за председника Српске радикалне странке и Томислава Николића за заменика председника странке. Само избором

проф. др Војислава Шешелја за председника Српске радикалне странке, и доследним спровођењем идеје проф. др Војислава Шешелја, Србија и српски народ ће, након ванредних избора, имати председника Владе Републике Србије и председника државе Србије из редова српских радикала”.

Краговић је нагласио да су сви у Србији свесни да би много тога у држави другачије функционисало да др Војислав Шешелј није у Хагу. „Наш председник, проф. др Војислав Шешелј, снагом аргумената и чињеница, за распад бивше Југославије оптужио је Америку и Ватикан, чиме је и све оне неверне Томе убедио да су Срби и српски народ само жртве у протеклим ратовима, а не злочинци, не ратни хушкачи и не главни актери свега онога што се дешавало од деведесетих година па до данашњих дана. Утамничење проф. др Војислава Шешелја, одлагање почетка његовог суђења, егзодус српског народа и живот Срба у гетима широм Косова и Метохије, резултат је новог светског поретка, резултат је политике мондијалиста и глобалиста и зато је обавеза свих нас да водимо непрестану, иако неравноправну, борбу против зла које нам наноси нови светски поредак, против мондијалиста и глобалиста до коначног ослобођења како Срба на Косову и Метохији тако и до повратка нашег председника проф. др Војислава Шешелја”, рекао је Краговић.

Огњен Михајловић је нагласио да је Српска радикална странка једина српска странка и једина политичка организација која делује у свим српским земљама. „Ми смо једина српска странка, једина политичка организација која делује у свим српским земљама, у Србији, у Републици Српској, у Црној Гори, Македонији, а могу да кажем и шире. Свуда је

у овим српским земљама Српство угрожено, свуда прогањају наше сународнике, али једини глас, једини човек који се томе успротивио зове се Воја Шешелј, тако га народ зове”.

Своје обраћање Михајловић је наставио речима: „То је једини човек који се усудио да каже истину у очи онима који се крију иза белосветских закона глобализма, по којима је ширење верске, расне и шта ти ја већ знам какве мржње, ако римском папи кажете да је ратни злочинац, да је крив за све ратне злочине на просторима бивше Југославије и сада и много пре. То је др Војислав Шешелј за чијом сам идејом кренуо, идем и умрећу са том идејом на уснама. Једини могући српски спаситељ јесте проф. др Војислав Шешелј”.

Говорећи о новом Уставу Михајловић је нагласио: „Ја сам обичан члан Српске радикалне странке, као и већина присутних, наравно, нисам учествовао у тим скупштинским борбама око Устава, али када сам чуо да прва реченица тог Устава гласи да је Србија држава српског народа и осталих грађана знао сам да је иза тога др Војислав Шешелј. И ко се данас супротставља овом Уставу? Па они који су испали из овог Устава, усташе које су се размилеле по нашој земљи Србији”.

Македонци уз Српску радикалну странку

„Овај дан и овај Седми конгрес је најбоља потврда речи нашег председника Војислава Шешелја који је рекао на Шестом конгресу да вјерује да ћемо сачувати унутарстраначко јединство, да ћемо остати главни стуб патриотизма у српском народу, главна узданица народа и да нико неће успети да потчини Српску радикалну странку као што су потчини-

ли остале српске политичке странке”, истакао је **Радислав Кањерић** председник Српске радикалне странке др Војислав Шешељ из Републике Српске.

Он је подсетио да странка има обавезу да у име свих чланова и у име свих оних који је подржавају потврди јединство и оданост идеји, програму и идеологији Српске радикалне странке, као и оданост свом народу и својој држави. „Данас имамо, исто тако, обавезу да снажније и гласније него икада пре, дамо подршку нашем председнику, хашком заточенику и српском јунаку, др Војиславу Шешељу. Председник Војислав Шешељ је од првог тренутка знао и био свестан чињенице, улоге и казне коју је за њега унапред одредио Хашки суд. Он је, исто тако, био свјестан чињенице и тренутка пред којим смо се нашли, и као народ и као држава. Он је свјестан и своје и наше одговорности и пред историјом и пред народом, јер наш председник зна да је највећа снага у истини. Да је истина и његова и наша најбоља одбрана, да снага истине најбоље брани и Србију и српски народ и да је снага истине неуништива. И зато због снаге истине, коју са собом носи, још и није почело суђење нашем председнику Војиславу Шешељу, али ће бити можда суђење, како то жели Хашки суд, по оној народној – кадија те тужи, кадија ти суди, а изгледа да ће кадија и да брани”, рекао је Кањерић.

Он је поручио: „Најснажнија и једина прихватљива потврда наше оданости идеји српских радикала јесте да данас за председника изаберемо др Војислава Шешеља, а за заменика Томислава Николића. Тај избор ће бити најбоља потврда свима нама и свима у Србији, целом српском народу, да Српска радикална странка остаје и истрајава на путу на-

рода, а пут народа, као што рече владика Николај, тијесан је и узак, пун одрицања и милостиње, али то је једини исправан пут и то је пут Српске радикалне странке и нашег председника Војислава Шешеља”.

Драгиша Милетић поздравио је присутне испред Српске радикалне странке у Македонији, која је формирана после 16 година. „Не само што је сачувано јединство радикала, већ се оно и проширује. Ево, данас је то у Македонији, а сигурно ће бити сутра и у некој европској држави. Контактима са многим страним дипломатама у Македонији ставили су ми јасно до знања да имају све предуслове да слома Србију, али им је препрека Српска радикална странка. Одмах су се забринули зашто је формирана Српска радикална странка у Македонији. Па су ме упитали, пошто сам ја академски сликар, како то да се одредим, ваљда им је то несхватљиво, за Српску радикалну странку. Ја сам им дао једноставан одговор. Па људи, ко је иоле нормалан Србин он ће бити српски радикал”, истакао је Милетић.

Наглашавајући да је велики број Македонаца укључен у Српску радикалну странку, Милетић је рекао: „Схватио је македонски народ да су радикали стожер правде, поштења и, на крају крајева, одбране државе. А што се тиче др Војислава Шешеља, председника Српске радикалне странке, ја уопште не бринем да ће он победити Хашки трибунал. Што се тиче избора у Србији не само што треба, него ви и морате да победите, да најзад узмете нашу мајку Србију у своје руке, јер то ми Срби у ствари и желимо. Да нам живи Србија! Живео др Војислав Шешељ”.

Српска радикална странка у парламенту Црне Горе

Марина Рагуш је истакла да ће сваки српски патриота да докаже историјско право да Дрина није граница која раздваја српски народ. „Ово је тренутак, браћо и сестре, када само треба гласно изговорити име сваког злочинца који је крвљу потписао геноцид над српским народом. Ово је, такође, браћо и сестре, тренутак када само једно име и презиме довољно говори за све Србе, без обзира где се они налазе, др Војислав Шешел”, рекла је Рагуш и додала, „ово је тренутак када ће сваки Србин који следи мисао др Војислава Шешела рећи – Метохија је света српска земља. Ово је управо тај историјски тренутак, браћо и сестре, када срце говори и када историја бележи. Нема те власти на овој земљи која је преча од идеологије, нема тог освајања власти које је преча од гласног изговарања часне и достојанствене српске традиције и нема те власти на овој земљи која ће заборавити да је нама мајчица Русија”.

Због свега тога, како је истакла Рагуш, Војислав Шешел се данас налази у савременој гиљотини за најистакнутије српске главе. „Пред гиљотином нових крсташа, где се суди Србима и изговара робија у трајању од 27 година за председника српског парламента, а две године за кољача српскога народа. Ово су управо ти историјски моменти који ће само доказати да је др Војислав Шешел читавог свог политичког живота био у праву само зато што је говорио Срби јесу у Великој Србији”.

Рагуш је нагласила: „Само због тог концепта, због идеје ослобођења и због тога што је сам господ дао да види мало даље, он робија читавог свог политичког живота, од Зенице

до Хага. И он ту, браћо и сестре, брани сваког патриота, све што је српско било, јесте и биће. Он ту гласно изговара име сваког папе, он ту врло јасно и одређено излази на линију сукоба против Ватикана и ватиканских сателита и Америке, и Велике Британије, и Немачке, и шачице издајница које такође покушава да одбрани од заблуда и да пробуди”.

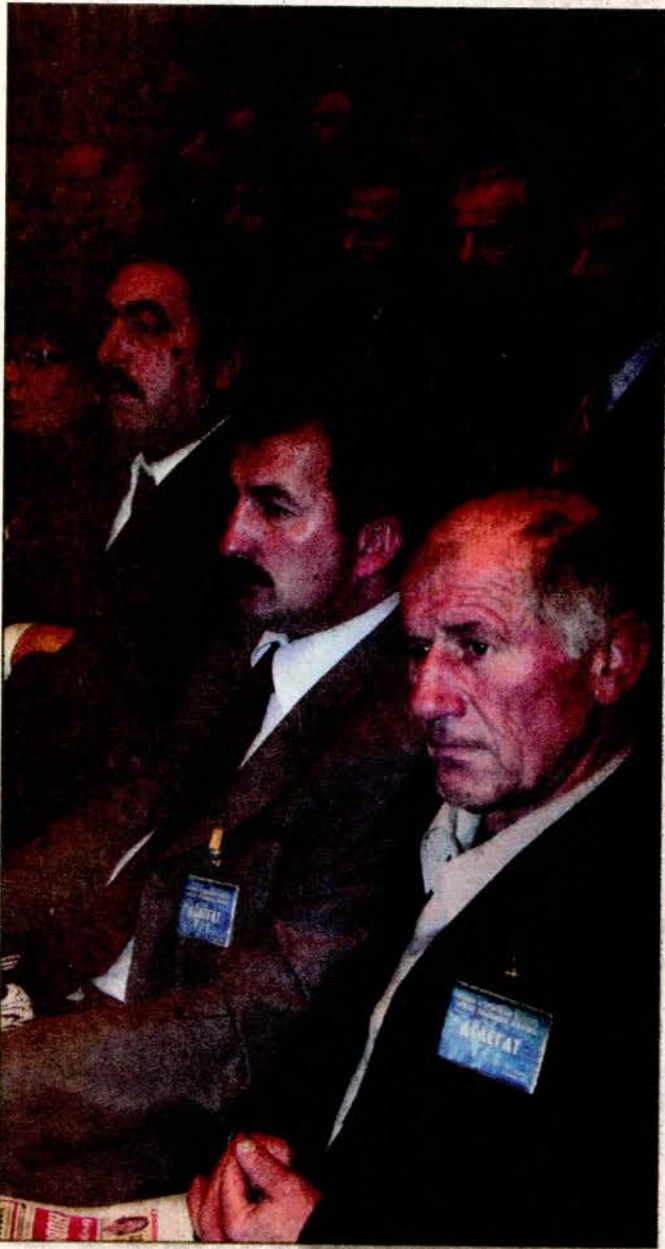
Бојан Струњаш, посланик Српске радикалне странке у Скупштини Републике Црне Горе, истакао је да се уласком у Скупштину, после више од 10 година ванпарламентарног живота, странка вратила на политичко поље Црне Горе. „Десет година ванпарламентарног дјеловања донијело је Српској радикалној странци у Црној Гори велике проблеме, тако да је сада најпрече питање како превазићи све те проблеме, вратити странци мјесто које заслужује њен политички програм и како прихватити политичке изазове који чекају Српску радикалну странку у Црној Гори”.

Струњаш је истакао да ће се и у будућности деловање Српске радикалне странке у Црној Гори заснивати на заједничким договорима: „Само ћу рећи да сам свјестан озбиљности и обимности посла који ме чека као посланика у Скупштини Црне Горе, али сам спреман да се максимално заложим и да дам све од себе како бих оправдао повјерење које ми је указано. Када све ово говорим рачунам на несебичну подршку свих радикала како у Црној Гори, тако и у осталим српским земљама. Ја јесам најмлађи посланик у Скупштини Републике Црне Горе, али данас пред свима вама обећавам да никад нећу поклекнути пред оним што није у интересу српског народа, односно Српске радикалне странке”.

Ватиканска политика протерала Србе из Крајине

Поздравивши присутне у име Скупштине Владе Републике Српске Крајине у прогонству, **Милорад Буха** је подсетио да су геноцидном политиком хрватске усташке власти, уз помоћ Ватикана, САД и Европске уније, са простора Републике Српске Крајине и Републике Хрватске протерале око 500.000 Крајишника. „Геноцидном политиком уништено је 1.100 села и заселака, одузето је 50 станова у друштвеном власништву, 30.000 Крајишника је после 1995. године покрштено. Тиме су повређене све међународне конвенције које све ове активности уврштавају у ратни злочин геноцида и етничког чишћења. Узели су нам, у материјалним смислу, све. Куће и окућнице, њиве и шљиве, гробља, цркве и манастире. А шта нам нису могли узети? Упорност и саборност, српску историју и традицију, чојство и јунаштво, светосавље и православље. Управо у овом нуклеусу духовности и саборности Срби Крајишници данас црпе снагу да преживе јако тешке тренутке. Срби Крајишници су данас најсиромашнији део популационе групе у Европи. Социјално најугроженији. Одузето им је све, али духовно биће

крајишког народа лежи у Републици Српској Крајини”, рекао је он.

Буха је истакао да је идејни творац обнављања рада Скупштине и државних органа Републике Српске Крајине био др Војислав Шешел. „Сабрао нас је 1997. године и тражио да обновимо рад. Добронамерне снаге, под знацима навода, Државане безбедности, тада су нас, појединце, упозориле да не прекидамо миротворну политику тадашње власти. Исто то смо покушали 2003. године, али исте те снаге су рекле – не сада, чинимо све да вас вратимо, како вас тако и ваща имовинска права, а 2005. године више није било чекања. Обновили смо рад, изабрали Владу и кренули у правцу интернационализације крајишких питања и у том правцу Влада је предузела бројне активности”.

Наводећи да је у јануару ове године парламентарна скупштина Савета Европе усвојила Декларацију којом се Хрватска осуђује за геноцид и тражи се од ње да врати конститутивност и државотворност српском народу, Буха је рекао: „Поред тога, у марту смо обновили рад Народне банке Републике Српске Крајине. Обишли смо све сталне мисије организације Уједињених нација које делују на овим просторима, отишли у сталну мисију ОЕБС-а и отворено им рекли да снесу одговорност за све оно што су учинили крајишком народу као и агресор Република Хрватска”.

Као савезника у том послу Буха је именовао Српску радикалну странку, српске патриоте и људе добре воље који желе да заштите српске националне интересе, попут Патрика Бароа, Еве Крепе, Кристин Инеке Грбић, грофице Фисконти итд. „Ватиканска политика протерала је Србе Крајишнике са простора Републике Српске Крајине. Међутим, ми ћемо се тамо вратити”, рекао је Буха.

Стеван Кесејић дебатну је започео освртром на 2003. годину и одлазак др Војислава Шешелја у Хаг. „Незапамћена, најхладнија зима фебруара 2003. године, незапамћена по сатанизацији и прогону српских радикала, али у исто време и историјска за нас српске радикале. Тог лега господњег одржан је Шести конгрес Српске радикалне странке, на којем нам је наш председник др Војислав Шешел, поред извештаја, дао смернице и тешке задатке. Најтежи задатак задржао је за себе, да оде у хашки казамат, у губилиште српског народа, уз обећање да ће да разбуца хашке инквизиторе”, рекао је Кесејић. Према његовим речима, готово четири године како се инквизитори по налогу Ватикана, потпомогнути светским моћницима, не усуђују да започну процес. „Још увек немају, а неће ни имати оптужницу која би Србе и њега, као највећег српског јунака, могла на правди Бога да оптужи. Имају само лажи. Четири године наш председник тамнује, али не мирује”.

Велимир Зејак, из Црне Горе, рекао је: „Браћо и сестре српски радикали, представници слободних медија и они који то нијесу, наши уважени гости, помаже вам Бог. Црна Гора је високо, али није далеко, није далеко ни од једног одаог српског срца, а нарочито није од Српске радикалне странке која у овом времену безакоња не заборави већ јој притече у помоћ против нових ага и бегова. Ову колијевску српске државе сада закључаше туђинске руке желећи да погубе дијете Стефана Немање, који се роди под горицом између двају српских ријека Мораче и Рибнице. Његовим растом растао је и наш Лим, све је код нас до Немањића и после Немањића. Они који се не одричу тога данас су овдје са вама. Дошли смо из Црне Горе да посвједочимо да у постојбини Светога Саве, Цара Лазара Хребељановића и Марка Краљевића постоји жива ријеч за уједињење српског народа”.

Зејак је истакао да је, повратком у парламентарни живот, Српска радикална странка у Црној Гори постала највећи проблем владајућој олигархији. „Међутим, ко је икад успио да забрани нечију молитву и богоугодно дјело којим се неко жртвује за своје ближње како ми свакодневно чинимо бранећи своју цркву која је стуб и тврђава наше истине. Да није било радикалне странке Црна Гора би остала сироче српске државе. Будући да нам на референдуму, као ни годинама прије, није било испружене братске руке из Србије и да је некако прихватимо и да је цијеливамо. Од многих смо очекивали много, али не и да притрче и признају лажиране референдумске резултате који нијесу израз слободне воље грађана због чега их ми никада нећемо признати”, рекао је Зејак.

Голгота Републике Српске

Председник Извршног одбора Српске радикалне странке др Војислав Шешељ из Републике Српске, **Мирко Благојевић**, упозорио је да странка пролази кроз голготу кроз коју пролази и сама Република Српска. „Остали смо, нажалост, једина изразито патриотска партија и партија која снажно подржава сваки облик сарадње са матицом Србијом и види будућност само у чврстој вези са Србијом. Због тога смо на удару, како окупатора, тако и свих других политичких партија које дјелују у Републици Српској, а у потпуности су се ставили у службу окупатора. То се у значајној мјери одразило на снагу наше странке у Републици Српској. Последњи удар смо доживели када су нам власти Републике Срп-

ске, уз помоћ наших страначких функционера и посланика, а све уз благослов окупатора, преотели име и обележја странке и канцеларије странке у свим општинама у Републици Српској, изузев у Бањалуци где су, због дограјалости просторија предвиђених за рушење, нама оставили те просторије, а из њих изнијели сав инвентар. И поред тога, смогли смо снаге, дјелујући углавном са улице, без страначких просторија, са збуњеним чланством и симпатизерима да остваримо солидне резултате на локалним изборима 2004. године. У двадесетак општина смо ушли у локалне парламенте, а извршну власт вршимо у граду Источно Сарајево, у општинама Соколац, Бијељина, Пале, Невесиње, Вишеград и Теслић”.

Благојевић је подсетио да је пуне три године трајала борба са правосуђем Републике Српске да се странка региструје под називом који би јасно показивао да су у питању српски радикали Војислава Шешеља. „Тек петим судским решењем смо успјели да се изборимо за назив странке под којим данас дјелујемо, а то је Српска радикална странка др Војислав Шешељ. Резултатима последњих избора, од 1. октобра 2006. године, који још нису коначни, нисмо задовољни. Како ствари сада стоје нисмо успели да изборимо парламентарни статус. На изборе смо изашли сами са нашим препознатљивим страначким ставом о доследној борби за очување Републике Српске. Највећу сметњу за добар резултат представљала је коалиција три странке, Српске радикалне странке за Крајину и Посавину, Српске радикалне странке Републике Српске и Напредне српске странке. Коалиција је изашла на изборе под именом Српска радикална странка Републике Српске. Да би забуна гласача била још већа, у

њиховој кампањи учествовали су и бивши функционери наше странке Никола Поплашен и Предраг Бубо Лазаревић. И поред свега, српски радикали ће остати на политичкој сцени Републике Српске захваљујући чињеници да припадамо највећој и најснажнијој политичкој партији на простори-ма где живи српски народ. Партији коју успешно, из затвора у Хагу, води наш председник др Војислав Шешељ и овде у Београду, заменик председника господин Томислав Николић", истакао је Благојевић.

Упоредујући Црну Гору са земљом чуда, **Мирослав Брајовић** је рекао: „Поздрављавам вас у име свих српских радикала и у моје име, преносећи поздраве из бивше Црне Горе, а данас земље чуда. Част ми је, а и велика туга, што данас поздрављам онога ко неће чути мој глас, онога кога данас можемо назвати по уму Никола Тесла и Његош 21. вијека, онога кога можемо данас назвати по храброшћу Милош Обилић. Да је среће било за српски народ, као што није, да је владао земљом Србијом, био би и часнији и успешнији од самог великог цара Лазара. Морам да поздравим онога који је због мене и моје породице, због вас српских радикала, због свих

Срба који живе на земљаској кугли напустио свој топли дом, напустио своју породицу, напустио своју нејаку унучад. Само због једног јединог разлога је пошао тамо да докаже хашком казамату и свјетским целатима да његов народ, то јесте ми, нисмо геноцидан народ, већ најмирољубивији народ на земљаској кугли”.

Брајовић је излагање наставио критикујући црногорски режим. „Када сам рекао, браћо и сестре српски радикали, да долазим из земље чуда, верујте ми да то само можете прочитати у бајкама. Тај неум, тај један човек, тај један режим, само у 21. вијеку може да влада 15 година и после 15 година голготе што је направио српском народу, што је уништио све што се може уништити, распродао све што је вредјело у мојој земљи чуда, својим пријатељима, кумовима, јатацима, данашњим, како они кажу бизнисменима, а ја кажем данашњим тајкунима који владају мојом земљом, земљом чуда. И поред свега, успио је да посвађа оца и сина, успио је да посвађа два рођена брата у Црној Гори, па данас један брат пркоси другоме тако што се на шљемену једне куће виори крсташ застава, данашња застава како је они називају црно-

горска. На другом шљемени другог брата виори се српска застава много височија од крсташ заставе. Ја због тога сам задовољан. Ударио је на највећу моју светињу на Српску православну цркву, подијелио је један мој свети народ на два народа, на Србе и Црногорце”, истакао је Брајовић.

Радикали се боре на два фронта – у Хагу и Србији

Зоран Красић је истакао да је конгрес место на коме се подноси извештај шта је урађено и планира шта треба радити. „У овом периоду између два конгреса одлучили смо да треба да се боримо на два фронта. Први, важан фронт је Хаг, други фронт Србија и српске земље. Изгледа да у Хагу имамо боље резултате. Доказ за то је што три и по године не смеју да крену са суђењем, а крунски доказ да смо и тамо победили је тај што су нашем председнику одузели право да се сам брани. Да су они у некој предности они би му дозволили да се сам брани. Плаше се његове речи, плаше се истине. Како стојимо на домаћем фронту, плаше се истине, плаше се наших речи”.

Красић је присутнима поставио питање шта је то странка урадила за протекле три године. „Некако смо се више правдали потпуно непотребно. Покушавали смо нешто да докажемо, а доказали смо то одавно, зато што имамо такав програм, доказали смо да смо странка која води рачуна о националним интересима. Наравно, ту нас највише и нападају. И када нападају радикале што бране националне интересе,

онда будите сигурни да нападају добро друштво, нападају Вука Караџића, Илију Гарашанина, Николу Пашића, Слободана Јовановића, Српску академију, српску историју, па онда и не трба да се љутимо, јер нападају нешто што је најчасније и најсветије у српском роду. Доказивали смо да смо за поштовање права. Па то извире из сваког од нас. Доказивали смо да поштујемо демократију. Па наравно, нико није спорио да ми не поштујемо демократију. Па наравно, нико није спорио да ми не поштујемо демократију. Па наравно, нико није спорио да ми не поштујемо демократију”.

Он је нагласио да радикали не гласају из Солуна, из Бодрума, не потписују у Стокхолму, али да се Запад упркос томе буну и тврди да то није демократија. „Ми смо сигурно најјача странка, странка савести српског народа зато што имамо своје принципе, ми смо ти који чувају традицију, настављају традицију, а у следећем периоду немамо потребе никоме да се правдамо, немамо потребе било кога да убеђујемо, да лечимо од стереотипа и предрасуда, него морамо мало да се хвалимо да смо најмодернија странка у Србији. И то наши политички противници морају да знају, морају да знају кад нам се смеју, оспоравају или изигравају руглу нашу идеју о Великој Србији да се ругају својој деци, својим прецима и српској историји. И то им слободно кажите у лице да су незналице, да не знају ништа. Да би због шаке долара или евра били у стању да продају и себе. Радикали нису такви и није нам место у том такозваном демократском блоку, јер је то скуп обичних лупежа, превараната и оних људи који не размишљају ни о својој деци, ни о себи”, рекао је Красић.

Истакавши да Седми конгрес указује на континуитет који странка има у борби за парламентарну демократију и правни континуитет у борби за остваривање најважнијих питања сваког народа и сваке истинске и озбиљне државе који се персонификује у слободи, независности и праведном друштвеном поретку, др Паја Момчилов осврнуо се на ситуацију у здравству: „Да ли је српски народ данас здравији него што је био десет година пре, или хајде да узмемо краћи период, пет година уназад? Није. Поред тога што нас разара бела куга, имамо две велике епидемије које харају и узимају све више маха, кардиоваскуларне болести и рак. Шта ради акутелна Влада оличена у Министарству здравља и министру који спроводи такозване реформе. И човек би очекивао да онда имамо здравију нацију и бољу ситуацију. Нажалост, ситуација није таква. И на крају, ја сам рекао да једино тај континуитет наших жеља, наших настојања и остварења квари чињеница да данас није први међу нама Војислав”.

Др Момчилов упоредио је Србију са банана државом, јер како је рекао, у њој нема ни права а ни правде. „А шта нама остаје? Нама остаје само да збијемо редове на путу којим идемо, а имамо добре инструменте, то је програм Српске радикалне странке и то је идеологија српског национализма. Слобода Војиславу Шешељу и живела Велика Србија”, завршио је др Паја Момчилов!

Странка кадровски и бројчано ојачана

Уверен да је ово први и једини конгрес коме не председава председник Српске радикалне странке, Момир Марковић је истакао: „Ово је конгрес који је странка дочекала изузетно бројчано и кадровски ојачана. Данас чланску карту Српске радикалне странке поносно носи више од 400.000 чланова. Ово је конгрес који се одржава у време највеће социјалне кризе и економске беде државе Србије, јер је више од милион грађана ове земље остало без посла, егзистенције, без перспективе. Држава је, посебно ове четири године,

понижена, национална свест и понос погажени, привреда олђачкана, слободарски дух нације протеран и утамничен, а слобода мисли и говора узурпирана. Ово је конгрес који се одржава у време када се на Србију и српско национално биће надвила највећа претња белосветских моћника и домаћег политичког шљама, да нам отму делове територије и раскомадају отаџбину и народ, да је поделе на феуде, да нас распарчају и униште, да нас избришу са светске политичке сцене”.

Марковић је истакао да је доста било малтретирања државе, хапшења српских патриота и инквизиторског суђења са фарсом од одбране или без права на одбрану. „Који, чији и какви закони дају право да пуне четири године држе утамниченог лидера Српске радикалне странке др Војислава Шешеља, кршећи све међународне законе и све постулате законске и божије правде, не дозвољавајући му да се од лажних оптужби и лажних сведока сам брани, да одбрани и себе, народ и државу од лажних налогодаваца и финансијера. Морамо јасно рећи – стоп вашој тиранији и самовољи. Овима из окружења, чији незајажљиви апетити прете да узурпирају делове наше отаџбине, морамо, такође, рећи – доста. Отаџбину не дамо ни по којој цену, а ако ваши патрони покушају да владају нашом земљом, нашим територијама, нашим Дечанима, нашом Богородицом Љевишком, нашим Косовом и Метохијом то може бити само окупација. А окупација и окупатори су увек били привремени и увек су завршавали на буњишту историје. Овим домаћим демократори-

ма, или тачније аутократима, скутоношама светских моћника морамо рећи доста”, истакао је Марковић.

Дискусију је завршио поручивши: „Доста су пљачкали, уништавали, распродавали, изручивали, доста су уништавали, омаловажавали и отаџбину и народ, расписите изборе на свим нивоима и дозволите грађанима да они одлучују ко ће их и како водити. Напунили сте ваше новчанике и банковне рачуне, напунили сте станове и виле, напунили сте стомаке и јазбине, а Србију сте напунили јадом, чемером и безнађем. Сјашите са народне грбаче и расписите изборе па да вас, вољом грађана Србије, отпремимо у политичку прошлост све скупа и сваког понаособ. Грађанима Србије морамо јасно поручити – доста су вас лагали, пљачкали и понижавали. Доста је било глади, патње и безнађа. На вама је да одлучите како ћете живети наредних година и деценија”.

Говорећи о Хагу, Амсад Мигати осврнуо се на понашање државе. „Она наводно хоће демократију, да брани права човека, али све су то глупости и лажи. Војислав Шешељ чами у Хагу скоро четири године, доживљава највеће малтретирање, а на крају му одузимају право на одбрану. А шта ради држава? Ништа. Зашто? Зато што тако хоће, јер нема права и правде већ само владавина силе. Али, чак и њихове газде се другачије понашају када су у питању њихови држављани. Они не гледају на своје газде. Хајде негде у свету да неко буде оптужен за било какав криминал, они не дају. Ова држава је потписала са Америком да неће никако судити или хапсити било које америчке грађане. А што не заштите

своје грађане, ако су демократе? Они су чисти инструменти, ситни, безвредни, раде само шта им кажу њихове газде”.

Наглашавајући да, у недостатку других аргумената, политички противници српске радикале називају фашистима и екстремистима Амџад Мигати је рекао: „Ја сам Јорданац, муслиман, и зовем се заиста Амџад Мигати, не наводно Амџад Мигати. Мој највећи пријатељ овде у Србији, и један од три, четири пријатеља које имам у животу, је Војислав Шешељ, то сви знају. А он важи да је фашиста, замислите, а Шешељ је мене именовао за саветника. А када је својевремено канцелар Немачке хтео да именује за портпарола своје странке једног Немца грчког порекла, нису му то дозволили. Па сад направите паралелу. Ја сам до дана данашњег, до овог конгреса, члан руководства Српске радикалне странке. Хајде да видимо остале странке кога имају и шта имају сем послушника. Ко је онда демократа? Ко је фашиста? А ви сте показали данас колико сте демократи, јер свако од вас има своје мишљење. Ви сте пролазили поред ових фашиста, а нико није реаговао, они су свашта рекли, а ми смо показали достојанство, принципе и идеале, не само у Србији него у читавом свету. Ми имамо више пријатеља не само у Србији него у целом свету него они. Они немају пријатеље у свету, они имају газде, само газде, и то је пример ко је председник Демократске странке”.

Амџад је нагласио да је Борис Тадић, фактички амерички амбасадор: „Гледајте где се појављује Тадић без америч-

ког амбасадора. Скоро нигде. Ко је председник ДСС-а? Наводно, Коштуница. Ја не знам, ја сумњам, треба господина Јанковића да питамо. Шта ради британски амбасадор. Онда смо дошли до тога ко је фашиста, ко је патриота, ко је широкогрудни човек, ко је демократа. Ми, српски радикали, на челу са Војиславом Шешељем и његовим замеником Томиславом Николићем водимо нашу демократску борбу, али не да будемо вазали, него да будемо прави људи, да поштујемо туђе, али не дамо своје”.

Страначко јединство нико не може да угрози

Томислав Пенезић је др Војиславу Шешељу и конгресу донео поздраве свих патриота из Рашке области. „Многи кажу данас, међу нама није др Војислав Шешељ. Ја мислим мало другачије, јер овде испод беџа, па мало дубље, код свих нас налази се др Војислав Шешељ, а мислим да смо сви ми данас управо Војислав Шешељ. Ми верујемо да је отишао само на један службени пут да одржи неколико предавања из права и правде, а онда, по старом добром српском обичају да измењамо дарове, а мислим да ће то ускоро бити. Када се врати, дариваће нам срушен Хашки трибунал и победу над Трибуналом, а ми њему победу на изборима. Живела Велика Србија! Слобода Шешељу”, рекао је Пенезић!

Наглашавајући да је важно да сви у Србији знају да су сви радикали уз свог председника, генерал Божидар Делић је

рекао: „Важно је, јер смо данас сви овде, сви општински одбори из Србије, а њима и свима нама то је најважнији задатак у предстојећем времену. Знамо ми, јер нам је то поручио и наш председник, али је важно да сваки члан Српске радикалне странке, сваки члан општинског одбора, после овог данашњег дана нађе место за себе, јер посла је много.

Свих ових година, од 5. октобра 2000, било је много покушаја да се наруши јединство врха Српске радикалне странке и они у томе нису успели, а у последње време напада се локални ниво, напада се општински ниво на различите начине. И то мора да буде јасно свим српским радикалима да ће се управо на том нивоу у наредном периоду водити одлучујућа битка и, како је речено, господо, још на почетку конгреса, треба доћи у сваку кућу, у сваку фирму, у сваку улицу, у свако село и треба само подсетити људе шта нам је за ових шест година донела демократија и шта нам та иста демократија треба да донесе у будућности”.

Генерал је рекао да је много оних међу „демократама” који жале што није било 6. октобра 2000. године и додао: „Ми морамо рећи грађанима Србије, 5. октобар је управо показао лице демократије, али у оном најгрубљем облику, опљачкана је и запаљена Скупштина, опљачкана је и запаљена државна телевизија, опљачкане су продавнице по Београду. А онда је, наредних шест година, суптилно опљачкана цела Србија. За ових шест година грађани Србије су само сиромашнији, само болеснији, а само један мали број њених грађана, који себе називају демократама, обезбедили су се-

би и својим истомисљеницима да демократски живе, да узимају онолико колико им треба и живе онако како хоће”.

Говорећи о „Сабљи”, прогањању патриота, пљачки и корупцији, Делић је упозорио да Србија такав загрљај демократије не би могла да издржи у још једном мандату. „Сви смо ми одговорни за Србију. И, ако желимо да Србија преживи, онда скупимо снаге онолико колико буде потребно, не жалимо труда, јер биће времена и за одмор, када обезбедимо победу, када обезбедимо будућност Србије и када скинемо јарам демократије са врата Србије. Дошло је време. Живела Српска радикална странка! Живео др Војислав Шешел”, завршио је излагање Делић!

Сачувати Косово и Метохију у саставу Србије

Говорећи о голготи кроз коју пролази Србија, по замисли новог светског поретка, **Бојан Бежановић** је рекао: „Прва фаза био је период економских санкција, којима су уцењивали Србију пуних осам година, али нису успели да слома дух српског народа и нису успели да нас баце на колена. Због тога је Србија морала проћи кроз другу, тежу фазу, кроз период ратног разарања, кроз период у коме су убијене хиљаде недужних људи, а нису успели да поразе српску војску. Због тога Србија прелази кроз трећу најтежу фазу. Од државног удара 2000. године до данас, то је период у коме нам по јаничарским методама разарају економију, војску и отимају људе, хероје, најбоље међу нама, одводе их у своје ка-

замате да им суде само зато што су Срби, што су хероји и што су херојски бранили и бране своју земљу и свој народ”.

Бежановић је страначке колеге подсетио да је Српска радикална странка изложена разним облицима деструкције. „Мислили су да ће нас једноставно разбити заробљавањем нашег председника др Војислава Шешеља, над којим сада спроводе невиђену психофизичку тортуру. Али, тај срамни акт његовог заробљавања, на њихово велико запрепашћење, имао је катастрофално дејство па сада прибегавају и другим методама. Покушавају да поткупе наше чланове и на тај начин управљају деловима наше странке. Не сумњам у то да су органи Српске радикалне странке идентификовали све облике покушаја деструкције и да ће на прави начин поништити те негативне утицаје”.

Милан Веселиновић дебату је започео преносећи делегатима и гостима конгреса поздраве српских радикала из Старог Раса, додавши, „браћо и сестре, ми српски радикали, који смо још деведесетих година пошли путем др Војислава Шешеља, од оснивања Српског четничког покрета, па до

оснивања Српске радикалне странке, ми који смо ишли од града до града, од села до села, оснивали општинске и месне одборе, знамо колико је овај пут трновит. Ми који смо прошли готово праву политичку голготу, а и људску, знамо шта значи бити српски радикал, знамо шта значи издржати све нападе. Нажалост, на том путу имало је и оних који су посустали, има и оних који су се продали и који су издали, али остао је највећи број српских радикала, српских четника који и дан данас чине окосницу Српске радикалне странке”.

Он је упозорио да се странка мора подмлађивати младим кадровима, образованим и стручним кадровима, „али не смемо дозволити да у наше редове уђу полтрони, вазали или они који желе да разбију нашу странку. Ми данас немамо већег задатка него да на следећим изборима победимо. Ми морамо зауставити ову квислиншку регименту, или мафијашку експедицију коју предводи пијани Велимир Илић, овај лопов Млађан Динкић, на челу са Војиславом Коштуницом, оним патуљком Војиславом Коштуницом кога сада у народу зову бенседин, који иде од села до села, лаже српски на-

род како су они једини неимари, како они једини праве путеве, школе, инфраструктуру, желећи на тај начин да још једном обману српски народ не би ли им указао поверење. Ја са овог места поручујем свим српским радикалима, српском народу и патриотима, не дај Боже да се још једном врати она неман, да жути, односно, досманлије дођу на власт”.

Веселиновић је дебату завршио подсећајући се изјава појединих историчара. „Кажу да се готово цела српска историја, култура и цивилизација ослањају на две ноге, једна нога је Косово и Метохија, а друга нога Рашка област. Ја лично не вјерујем да има Србина који ће се одрећи једне или друге ноге, иако му је једна нога тешко рањена. Зато вас, с овог места, позивамо да се боримо, да не дамо идеју нашег др Војислава Шешелја, да не дамо Косово и Метохију, да не дамо Рашку област, да не дамо Војводину, да не дамо српску Црну Гору, Републику Српску Крајину, Републику Српску”.

Радикали побеђују на изборима

Александар Ђорђевић, као и његови претходници, осврнуо се на тешку ситуацију у којој се налазе Србија, Република Српска, Република Српска Крајина и Црна Гора. „У Србији живимо данас у време организованих лажи, време оних који су пристали на ту лаж, значи, оних који служе онима који су нас бомбардовали, а наш председник Српске радикалне странке, проф. др Војислав Шешел, већ пуне три године и седам месеци је утамничен у хашком казамату. Кажу да ће суђење почети почетком новембра. Др Војислав Шешел је у Хаг отишао да брани, пре свега, право Срба на истину. Бранећи себе у Хагу, др Војислав Шешел заправо брани

Србију и српски народ. Резултати које смо постигли у раду и организацији странке, говоре, пре свега, о популарности Српске радикалне странке, која је једина политичка партија и политичка странка која се бори за слободу и очување националног идентитета и традиције српског народа”, рекао је Ђорђевић.

Он је нагласио да српски радикали никада неће пристати да учествују у лажима попут Бориса Тадића и Војислава Коштунице. „Ми не рушимо на митинзима по Србији, не наводимо народ на крвопролиће, а то су радиле странке бившег ДОС-а, као и Српски покрет обнове оног несрећног Вука Драшковића. Ми смо странка коју је Војислав Шешељ стварао тако што је ишао по српским земљама, а народ је ишао за њим, јер му је веровао деведесетих година, а данас му верује још више”, рекао је Ђорђевић.

Мислиле су лажне демократе, хашке слуге, да кад др Војислав Шешељ оде у Хаг да неће бити ни Српске радикалне странке, да ће они моћи да арче и уништавају Србију и све вредно у Србији. Грдно су се преварили. Српских радикала је скоро дупло више, никад нисмо били јачи, а др Војислав Шешељ је присутан у сваком селу, у сваком граду, у сваком домаћинству. Цела Србија је уз нашег војводу Воју”, рекао је Душко Николић.

Он је истакао да хашки инквизитори и набеђене судије са својом гомилом лажи и небулоза немају ниједан аргумент којим би осудили др Шешеља, и да их он побеђује својим знањем, поштењем и истином. „Он је жртвовао своју сопствену слободу за слободу Србије, и зато са нестрпљењем очекујемо почетак хашког процеса нашем председнику, јер ће др Војислав Шешељ судити Хашком трибуналу, а не они

њему. А ми, поносни српски радикали, баш као он, наш председник, дочекаћемо га као победника, дочекаћемо га као председника свих српских земаља”.

Радивој Добрњац осврнуо се на предстојеће изборе: „Нема дилеме да ће Српска радикална странка узети кормило земље Србије и усмерити овај народ у оном правцу у ком је давно требало да се крене. Ту више нема никакве дилеме. Ја долазим из Сремске Митровице, а зашто то кажем? Кажем зато што ми имамо адекватан смештај за оне који су ових шест година уништавали Србију. Па, драга господо делегати, функционери странке, имамо за њих адекватан смештај, слободно их пошаљите када дођете на власт код нас, имамо места и ван затвора, пошто су нам затворили све фабрике, тако да можемо и у фабрикама да им направимо смештај”.

На крају дискусије, Добрњац је колегама поручио да истрају у ономе што су до сада радили, „јер то је оно што нас чини великим, то је оно што нам помаже да се приближавамо бројци од пола милиона регистрованих чланова, и то је оно што ће нам помоћи сутра да дођемо на власт у Србији”.

Мита Аврамов је рекао: „На Шестом конгресу, који је одржан у овој истој сали, један Србин из Црне Горе је рекао – знам ја, председниче, иако конгрес донесе одлуку да не

идете у Хаг ви ћете опет отићи. То је била истина. Наш председник је отишао у име свих нас, свеколиког Српства и православаља, да нас брани, с поруком да више ниједан Србин после њега не иде у Хашки трибунал. Ми смо тада обећали, а било је негде око 230.000 регистрованих чланова, да ћемо се борити на наш начин, да ћемо повећати чланство, да ћемо извојевати победу на наредним изборима. И то смо делимично и урадили. Чланство смо повећали на око 420.000, а да би добили ове наредне изборе, да помогнемо нашем председнику у Хагу, ја бих поручио са овог места, да сваки члан Српске радикалне странке до следећих избора учлани само по једног радикала и ево нама победе на изборима, не само на овим него на свим наредним изборима”.

Спречити распарчавање и распродају државе

Речима да је Српска радикална странка данас стуб Србије, српског народа и свих народа који живе у овој држави, излагање је започео **Јован Дамјановић**. Он је упозорио да дуго година трају распродаја и распарчавање државе. „Српска држава и народи који живе у њој морају да живе часно и поштено. Шта су ови урадили за време својих мандата? Напра-

вили су раздор у држави, одвојили су део државе – Црну Гору, хоће да продају Косово и Метохију. Захваљујући Српској радикалној странци, чији су функционери учествовали у доношењу и креацији новог Устава, спречено је да оде и Војводина. Они су хтели да од Војводине направе државу. Војводина припада Србији и српском народу. Захваљујући радикалима није дошло до сецесије”. Дамјановић се такође осврнуо на традиционално етикетирање српских радикала. „Ми добијамо разне етикете, зато што смо патриоте, зато што нисмо лопови, зато што не продајемо државу, чувамо наше ресурсе и наше благо за наш народ. Хоће наши грађани да поштено раде, поштено да зарађују и поштено да живе. Међутим, то криминалцима, пробисветима и страним плаћеницима смета. Али, управо им је дошао крај и они ће морати да иду са ове сцене”.

Делегатима и гостима конгреса, **Стојан Ђорић** пренео је поздрав са Косова и Метохије. „Браћо и сестре, почетком деведесетих година прошлог века, наш војвода Шешељ заорао је једну велику њиву на српској сцени, а та њива смо ми, српски радикали. Ту њиву засејао је најлепшим семеном, најлепшим цвећем, а то цвеће сте ви, господе делегати Седмог конгреса Српске радикалне странке. Заливали смо цве-

ће најскупљом водом, а та вода су сузе његове породице, његове супруге, синова, снаје и унука. Међу нама нема најлепшег цвета, нема белог нарциса, нема Војислава Шешеља. Ми, косовскометохијски радикали, дошли смо да дамо моралну и политичку подршку нашем председнику. Политичку подршку да на овом конгресу буде поново изабран за председника Српске радикалне странке у четворогодишњем мандату, а да за заменика председника буде изабран досадашњи заменик председника Томислав Николић”, рекао је Ђорић и додао „долазим са Косова и Метохије, па бих волео да се чује и наш глас, да не дозволите да нам отму ту српску оазу, да нам не отму ту стаклену башту српских душа, да нам не отму пупак српске земље, да нам не узму ту историјску српску читанку. Нека се чује наш глас, а нарочито наших посланика који имају доста велики утицај у Скупштини и у медијима. Задржимо ту свету српску земљу уз матицу Србију, јер на Космету када се роди дете оно је мали роб. Наша деца уче прва слова у једној немогућој ситуацији. Земља Србија нема никакву ингеренцију. Наши пријатељи који умиру, што се каже у окупационој зони, који нису запамтили ни ту најцењенију реч која постоји, а то је та света и прекрасна слобода.

Браћо и сестре, примите пуно поздрава и живи ми били на многаја љета. Видимо се на Косову! Видимо се на Газиместану”.

Лажима на Српску радикалну странку

„Српски народ живи лоше. Једина снага којој народ верује да може да врати Србију на путеве старе славе је Српска радикална странка и визија коју има проф. др Војислав Шешел”, рекао је **Александар Бакић** наглашавајући да је та иста визија данас и окупила радикале. „Та визија нас је окупила данас овде и она мора постати једини српски национални интерес и тежња Срба који су на овим просторима 1.500 година. У овом тешком тренутку, када сваки родољуб с огорчењем гледа разне Борисе, Горане, Весне, Вукове, Коштунице, који продају Србију, Српска радикална странка мора показати да има снаге и знања да изведе Србију из овог зла, сачува територију и заштити српски народ ван матице Србије”.

Бакић је подсетио да је у историји још било тешких тренутака по Србију и српски народ. „Треба да се угледамо на ове свете Србе, који су успели кроз векове да сачувају Српство и црпимо снагу из њихових дела. Сваки члан Српске радикалне странке од данас треба да се укључи у борбу за што више гласова. Борба за сваки глас је борба за долазак Српске радикалне странке на власт и за спас Српства”.

Витомир Плужаревић је скренуо пажњу на појаву све већег испољавања мржње према свему што је српско, имајући у виду изазове и противуречности актуелне друштвено-политичке ситуације у Србији као и у другим српским земља-

ма. Владajuће политичке клике, као и њихови инострани политички ментори, испољавају отворену мржњу према свему што је српско, што је традиционално, што је цивилизацијско и што представља српски народ као респектибилан фактор у свету економског и културног повезивања и сарадње. На меће се потреба за организационим, акционим, кадровским и информативно-маркетиншким јачањем Српске радикалне странке, због чега је уприличен и овај данашњи величанствени скуп, најхрабријих, највернијих синова Српства и Велике Србије, какав је Седми конгрес наше странке”.

Плужаревић је упозорио да ће предстојећи избори, као и они недавно одржани у Црној Гори и Републици Српској, бити обележени масовним синхронизованим нападом на Српску радикалну странку. „Тај напад има форму масовног и свеобухватног политичко-пропагандног и информативног шиканирања и прогона свега што у себи има идеју Српске радикалне странке. Лавина лажи, олуја измишљотина и безброј подметања већ су се сручили на нашу странку, на наше активисте, на наше политичке прваке. Разлог за такав одијум и толику мржњу према Српској радикалној странци је у томе што су још само радикали једина озбиљна, готово непремостива, препрека за дефинитивни слом српских др-

жава, као и за коначно разбијање каквог-таквог јединства српског народа”.

Драган Жикић је учесницима Конгреса донео поздраве из срца Шумадије, из Крагујевца, нагласивши, „када је Војислав Шешел отпутовао у Хаг мало ко је веровао да се хашка неман може победити и да то може да учини појединац. Морам се сложити са чињеницом да је Војислав Шешел победио Трибунал и пре него што му је почело суђење. Он није отишао тамо да буде у дефанзиви, већ да укаже на све креаторе злочиначке политике према српском народу и зато је наш задатак овде, у отаџбини, да не дозволимо повратак старог режима Демократске странке, најгорег који је у Србији постојао”, рекао је он.

Жикић је истакао да је важно да странка победи на предстојећим изборима. „Ја верујем да ће наша победа на изборима и победа нашег председника у Хагу доћи брже него што се ико нада и да ће бити прекинут његов боравак у хашком казамату на опште задовољство породице, његових сабораца и највећег броја грађана Србије. Живео Војислав Шешел наш председник”!

Борђе Миливојевић је поновио речи Зорана Красића да је Српска радикална странка модерна партија и додао, „же-

лим да будете уверени да ћемо у будућности бити за два ко-
пља испред свих осталих странака”.

Миливојевић је нагласио да ће Српска радикална стран-
ка победити своје политичке противнике. „Убеђен сам, по-
себно после овог конгреса, да ћемо их тек побеђивати. Увек
ћемо их побеђивати на свим изборима. Али, права победа
Српске радикалне странке биће када ова сала буде препуна
наше деце, „када дође њихово време, када они буду носили
ове беџеве, и када у њиховим срцима буде била идеја Вели-
ке Србије. За то вреди живети, за то вреди умрети. За то
вреди бити у тамници у хашком казамату. Зато морамо
образовати нашу децу и све Србе, не само причом, већ и лич-
ним примером”. Миливојевић је дискусију окончао позивом
да се др Војислав Шешељ поново изабере за председника
странке, а Томислав Николић за његовог заменика.

Србија нека одлучи хоће ли домаћинску или лоповску власт

Испред Општинског одбора Српске радикалне странке
Апатин окупљене је поздравио **Милан Шкрбић**. Шкрбић је
у свом говору подсетио да је Српска радикална странка пре-
шла трновит пут од оснивања до данас, наглашавајући да је
увек остала доследна својим програмским циљевима, идеа-

лима и никада није поклекла у борби за слободу српског на-
рода. „Српска радикална странка јесте модерна, како рече
господин Красић, и доминирајућа партија нашег времена.
Израсла је и извршила снажну и свеобухватну пенетрацију
у све области нашег демократског, политичког, економског
и културног живота и преображаја. И, како је то проф. др
Војислав Шешељ знао да каже – јаки смо, захваљујући, пре
свега, јединству и моралном карактеру своје духовне усме-
рености. Јаки смо и зато што смо успешно одолели у одбра-
ни свог историјског, националног и религијског идентитета
наше отаџбине и у очувању наше свести о властитој судби-
ни и властитом достојанству”, рекао је Шкрбић.

Шкрбић је истакао да се до сада, у бурном политичком
животу Србије, много тога дешавало и да је народ трпео и
ћутао али да су се ствари промениле. „По свој прилици, праг
толеранције народа је згажен и народ хоће нешто ново на
политичкој сцени Србије, хоће Српску радикалну странку
на власти, хоће више него икада да јој укаже поверење, хо-
ће оне који ће досманлијску власт, ону или ову садашњу, да
почисте са свих државних и политичких функција у држави
Србији. Српски народ сада има прилику да на следећим из-
борима покаже да је досегао потпуну рационалност и зре-
лост и да је избрисао страначке идеолошке замке. Зато тре-
ба да одлучи да ли жели и даље да гута риболовачке приче

или заиста жели да Србију коначно представља прави домаћин, коме су част и поштење приоритети, а истина једина категорија за вредновање правих путева Србије. А то је, сложићете се сви, Српска радикална странка на челу са проф. др Војиславом Шешељем”.

У име српских радикала из Старе Пазове, делегате конгреса је поздравио **Јован Адамовић**. Наглашавајући да се српски народ и српска држава налазе у тешком времену, Адамовић је истакао: „Васкрснуће света српска слога, васкрснуће Његошева капела, ујединиће се и Србија и Црна Гора. За српско Косово, на крст разапето, и за српску нејач прогнану са својих огњишта, идеал је бесмртни српски витез, четнички војвода др Војислав Шешељ” и додао: „Убеђен сам, браћо и сестре, да ћемо ускоро дочекати српског лава Шешеља Војислава и заједно са њим победити све наше душмане, створити Велику Србију и да ће, поред звезде Данице, да нам сија западна српска граница Карлобаг-Огулин-Карловац-Вировитица. Живео пркосни српски четнички војвода др Војислав Шешељ”!

Петар Јојић је истакао: „Ми српски радикали оптужујемо злочиначки Хашки трибунал и доказујемо да то није суд правде већ суд неправде.”

Поводом ускраћивања основних људских и процесних права проф др. Војиславу Шешељу од стране Хашког трибунала, и не реаговања наше државе, Јојић је рекао: „То је председан на светском нивоу, јер нема државе у свету, ни владе, која није спремна да заштити свог грађанина на основу загарантованих међународних правних докумената”.

Јојић је нагласио да то није суд правде. „То се најбоље види по томе што су осуђени на високе казне до 40 година, а спремају чак и доживотне робије, и осуђују само Србе. Међутим, када се суди усташама, муслиманима или шиптар-

ским терористима казне готово и да нема. Он је усмртио утамничени већи број Срба, међу њима и председника Милошевића. Хашки суд није независан, то је политичка творевина која је усмерена против српског народа. Тај суд не покушава да суди по међународним правним нормама, већ хоће Србима да натовари највећу одговорност. Даме и господа, морам да вас подсетим, и да поменем међународне правне акте који се на најгрубљи начин крше и спречавају одбрану проф. др Војиславу Шешељу. То је Повеља Уједињених нација, Општа повеља о правима човека, Међународни пакт о грађанским и политичким правима, Европска конвенција о заштити људских права и слобода, Протокол о људским правима, Европска конвенција о спречавању и мучењу оптужених, осуђених и притворених”.

Шешељ побеђује истином

Славко Јерковић је истакао: „Проф. др Војислав Шешељ пред Хашким трибуналом води одлучујућу битку. До сада је буквално затрпао Хашки трибунал са преко 200 поднесака. Сведочио је у предмету Милошевић, показао снагу, одлучност и истрајност да својим интелектом разбуца ад хок квази-суд какав је Хашки трибунал. Суд и тужилаштво су изгубили главу, крше свој Правилник и Статут, мењају стратегију и одузимају проф. др Војиславу Шешељу право да се сам брани”.

Јерковић је нагласио: „Надам се да ће врло брзо нека друга Србија, боља Србија са Српском радикалном странком на челу, имати другачији однос према својим грађанима, која ће одолети политичким притисцима, сачувати оно што је остало од српске државе и имати снаге и мудрости да врате Србији оно што јој припада”.

Светлана Ерић је истакла да је досовски режим крив што проф. др Војислав Шешељ није у Србији већ у Шевенингену, „Морали су да га склоне са ових простора, док не заврше прљаве послове, за своје западне газде и ватиканске монструме. Продали су и издали Србију, увели нас у прави комунизам, чије је основно начело – одумирање државе. Од живих, паметних и надасве храбрих у држави које нема, има једно име које је светлост на крају тунела, а то је Српска радикална странка, са проф. др Војиславом Шешељем на челу”.

Она је рекла: „Кажу да радикали позивају на рат. Тако је Србија. И ја вас, са овог места позивам у рат. Против испирача мозга, против тровача, против убица наше деце. Против оних који хашкој наочарки траже „младиће” по Србији. Против глади, беспослености, против депресије и летаргије. Против корупције, стечајних и осталих мафија. Зовем вас у рат за опстанак и живот достојан човека”.

Ерић је нагласила да за тај рат није потребна пушка, „Потребна вам је само оловка, којом ћете на изборима заокружити број испред имена Српске радикалне странке”.

Истакавши да се конгрес одржава у једном од најтежих тренутака по Србију **Драган Пекић** је рекао: „Тешко је јер се ових дана води беспштедна политичка борба са међународним шиптарским менторима о статусу Косова и Метохије. За овом нашом српском, националном и духовном колежком посегоше не само косовски Шиптари већ и шипнија Македоније, Црне Горе и посебно Албаније”.

Пекић је додао: „У оваквој тешкој ситуацији, ми се данас окуписмо у овој дворани, а да први пут са нама није наш

председник проф. др Војислав Шешељ. Он са нама данас није физички, али Српском радикалном странком, успешније него икад, руководи из хашког казамата. То потврђује и његова порука коју је данас упутио делегатима и гостима конгреса”.

Он је нагласио да се Србија данас налази на историјској прекретници. „Србији и српском народу то није први пут. Историја је показала да је на безброј оваквих и сличних прекретница увек био биран прави пут. Тако ће бити и овог пута. Овај историјски тренутак је посебно значајан за нас, српске радикале. Значајан је због тога што ће у овој политичкој борби Српска радикална странка учествовати као најјача политичка снага Србије”, истакао је Пекић.

Борба за економски препород Србије

Бобан Јевтић је конгресу пренео поруку косовско-поморавских радикала: „Опстаћемо и у будућности ћемо орати и копати ону свету земљу, убирати плодове рада, хранити децу и уз помоћ свих нас и вас живети само у Србији! Не заборавимо да су Срби најјачи, најсложнији када им је најтеже! Нашем председнику поручујем – борићемо се за оно што је наше а нека њему Бог да снагу у одбрани опстанка српског народа и Србије у хашком казамату. Живео српски херој Воја Шешељ, живела Српска радикална странка”.

Новак Савић је истакао: „Укупне прилике у Србији су изузетно тешке. Никада грађанима Србије није било теже. Тешке су економске, социјалне, духовне и друге прилике. Због тога наше идеје о социјалној правди, духовном и национал-

ном препоруду српског народа данас имају посебан значај. Уосталом, ове идеје су и саставни део наших програмских опредељења и циљева. Уверен сам, да ћемо их скорим доласком на власт и остварити". Савић је нагласио да се данас у Србији води политичка борба са мешетарима најмоћнијих земаља Запада о статусу Косова и Метохије, „Те најмоћније земље Запада, као свој параван истурише дипломату, србомрца Ахтисарија. Преко њега желе да остваре заједничку идеју косовских Албанаца, независно Косово и Метохију". Он је истакао да су због тога Србији потребни нови избори, на којима ће грађани на демократски начин садашњим и ранијим самозваним демократама рећи – не.

Драгутин Перић осврнуо се на актуелну политичку ситуацију и позицију Српске радикалне странке: „Јасно је да су политичке структуре у Србији представљале слугански режим страних влада од 2000. године, а сада су на издисају, па им је промоција патриотизма само глума пред политички крах, јер народ и грађане Србије не могу да преваре по трећи пут од 2000. године. Знају они да народ Србије најбоље зна да ће Српска радикална странка да однесе убедљиву победу на изборима који ће се ускоро одржати”.

Стевица Деђански је нагласио: „Данас је питање части, поноса и достојанства бранити Србију. И зато ми морамо да бранимо Србију. Нема изговора. Ми данас бранимо Србију на изборима. Сами против лоповског блока. И сметамо им. Ми смо им једина брига. Ми, српски радикали, сметамо им јер волимо српску војску, српску цркву. Јер нећемо чипове у личним картама, јер нећемо да заборавимо Кордун, Банију, Славонију, Книн, Српску Далмацију, Републику Српску, Бањалучке бебе и Милицу Ракић, јер не дамо више српске фирме у бесцење, јер не дамо да нам отимају земљу”.

Милован Радовановић је истакао да Српска радикална

странка сигурно побеђује на парламентарним изборима. „Победом на следећим изборима, Српска радикална странка ће Србији донети слободу. Ослободићемо Србију страха и криминала, тајкуна и мафијаша. Ослободићемо Србију од Млађана Динкића и осталих лопова. Морамо учинити све да, и због Војислава Шешеља, Србији донесемо поштену и одговорну власт и бољи живот свим грађанима”, рекао је Радовановић.

Љиљана Божић поручила је: „Нама, српским радикалима, остаје да на локалном нивоу, на терену, и даље, али сада још одлучније и више пропагирамо идеје Српске радикалне странке, да грађанима објашњавамо наш Програм, да убедимо неодлучне да свој глас и поверење дају Српској радикалној странци”.

Она је истакла да српски радикали морају свима доказати да могу више и боље, „да докажемо да Србија не мора гладовати, да покажемо да привреда може и мора да ради и да свако у Србији мора да има хлеб, посао и перспективу”.

Срђан Николић је истакао да Војислав Шешељ скоро четири године у Хагу чека на почетак суђења: „Истина је једини разлог што још није почело суђење др Војиславу Шешељу. У време модерних технологија и савремених средстава комуникација немогуће је спречити да јавно изговорене и истините речи допру до милиона људи широм света. Зато се Војиславу Шешељу намеће бранилац који би га спречио да говори. Али, истина мора победити и зато Војислава Шешеља треба спречити да ту истину јавно изговори. А шта за ово време ради актуелна власт у Србији? Актуелна власт у Србији ћути и не обазире се на чињеницу да је у Хагу комплетно српско политичко и војно руководство. Војислав Шешељ има моћно оружје којим ће победити Хашки трибунал. То оружје је истина”.

Председник Српске радикалне странке, др Војислав Шешељ упутио писмо делегатима Седмог отаџбинског конгреса

Борба за слободу МОГ народа је смисао МОГ живота

Проф. др Војислав Шешељ делегатима Седмог отаџбинског конгреса упутио, је из Хашког трибунала, писмо у коме се захвалио на реизбору и поручио да српски радикали данас представљају једину истински слободарску снагу у Србији, на чије програмско деловање и унутрашњу структуру не утичу западне силе. Председник српских радикала у писму је поручио да неће прихватити никакву трговину са Тужилаштвом или судским већем, јер у Хаг није дошао да би себи обезбедио лагоднију позицију већ да би заштитио српске националне и државне интересе. Писмо које је на конгресу прочитао генерални секретар Српске радикалне странке Александар Вучић објављујемо у целини:

Браћо и сестре српски радикали, даме и господо, желим да вам се захвалим на великој подршци коју сте ми пружали више од три и по године колико се налазим иза хашких решетака, а посебно вам се захваљујем на указаном поврењу да и даље водим нашу Српску радикалну странку. Поносан сам због чињенице да се налазим на челу српских радикала. Радикали данас представљају једину истински слободарску снагу у Србији, странку на чије програмско деловање и унутрашњу структуру не утичу западне силе. Једину политичку организацију која може да победи и уништи разорни систем досовске криминалне и коруптивне деструкције.

Српска радикална странка данас представља ону политичку снагу, којој припада политичка будућност Србије, али ону снагу која својим радом и деловањем има и мора да преузме обавезу очувања српске државе, унапређење животног стандарда грађана, спречавања даље пљачке и отимачине државне и народне имовине и спровођења озбиљних реформи у економској и социјалној сфери. Србија се данас, браћо и сестре, налази у тешкој ситуацији. С једне стране, притисци и покушаји западних сила да нам отму део територије, наше српско Косово и Метохију, не јењавају, а, са друге стране, беда, немаштина и сиромаштво грађана Србије обавезују нас да победимо оне који данас управљају Србијом, а чија власт делује погубно по српске националне и државне интересе али и на будућност наше деце.

Дан пред одлазак у Хаг, 23. фебруара 2003. године, замолио сам вас на величанственом митингу на Тргу Републике у Београду да што пре, а због интереса српске државе, српског народа у целини и грађана Србије, победимо досманлијску аждају и створимо слободну Србију, Србију просперитета и наде за све људе који у њој живе. Данас је јасно, више него икада раније, да је Српска радикална странка она политичка странка која мора да преузме одговорност вођења државе и уклањања са власти оних који су све време радили на темељној разградњи територијалне, националне и економске супстанце Србије. Српски радикали мораће да победе експоненте западњачке политике разбијања Србије Бориса Тадића и Војислава Коштуницу. Сви они који мисле да између њих двојице и њихових политичких странака постоји било каква суштинска разлика, грдно се варају. Додуше, они се разликују по квалитету и квантитету гримаса и начину прихватања западњачких налога. Дакле, Коштуни-

ца ће понекад и да се намршти спроводећи неке задатке поразне за Србију, али резултат њихове политике увек је био и биће потпуно исти. Такође, без обзира на њихову личну и партијску нетрпелјивост, Запад ће сатерати уз зид и Тадића и Коштуницу и натерати их да праве сваку врсту сарадње не би ли спречили долазак Српске радикалне странке. Зато је потребно да се што пре ослободимо било каквих илузија да су неки од њих мање зло за Србију, јер таква грешка би само користила нашим противницима а нас непотребно и погрешно уљуљкивала. На крају крајева, и један и други радиће да хапсе српске официре, и оне који су им стварно или нимало помагали у скривању, него да хапсе оне који су бомбардовали Србију, убили малу Милицу Ракић, малу Сању у Варварину, бомбардовали воз у грделичкој клисури.

Такође, ни Тадић ни Коштуница немају проблем са чињеницом да они који само у једном коферу украду 100.000 евра буду награђени за такав злочин државном функцијом, великом платом и скупим аутомобилима. Српски радикали морају, због нашег народа и наше Србије, да победе заједно и Тадића и Коштуницу, озбиљном понудом програма и решења за сва горућа питања у Србији. Није довољно само критиковати лошу и криминализовану ДОС-овску власт, већ је неопходно понудити решења нагомиланих проблема у свим сферама друштвеног живота – од политике и економије до културе. Потребно је понудити озбиљне, одговорне и, пре свега, поштене људе којима ће интерес Србије бити испред сваке личне користи. Знам да Српска радикална странка располаже таквим могућностима и капацитетима.

Најболнија рана на срцу целокупног српског народа је-

сте Косово и Метохија. Данас је потпуно јасно свима, па и онима који својевремено нису желели да чују озбиљне и истините аргументе, онима до којих тада није допирао глас разума, да су западне силе бомбардовале Србију, убијале једну земљу и народ, не због било какве хуманитарне катастрофе, не због било каквог недемократског режима у Србији, већ само због тога што су желели нашу територију, само због тога што су желели отимање Косова и Метохије. Тадић и Коштуница су некада говорили да је Косово само демократско питање и да ће га лако решити са својим западним пријатељима, али од тога није остало ни мртво слово на папиру. Најпре су изгубили Савезну Републику Југославију, остали смо без Црне Горе, а сада нам прете и коначним издвајањем Косова и Метохије из уставно-правног система Србије.

Моја порука свима вама, браћо и сестре, српски радикали, јесте да је Косово и Метохија срце Србије и да је Србију немогуће замислити без колевке нашег народа. У том смислу предстојећи референдум за доношење Устава од велике је историјске важности за земљу. Не смем ни да замислим како и колико лоше би се одвијале ствари за Србију уколико референдум не би успео. Новим Уставом додатно штитимо уставност Србије, али и намећемо обавезу свакој будућој влади, председнику Србије и свим осталим државним органима да, без обзира на могуће правно и политичко насиље западних сила, које би да нам отму петнаест процената територије, сматрају и третирају Косово и Метохију као део наше суверене територије.

Постојаће разне понуде, појавиће се и они који ће да нуде чланство у Европској унији као компензацију за наше Косово и Метохију. То је као да вам неко убије дете, а заузврат понуди стамбени простор нешто веће квадратуре, и то сумњиве квадратуре. То Србија никада не сме да прихвати, то ми, српски радикали, никада нећемо дозволити. Наша земља данас, у тешким тренуцима, нема много искрених пријатеља, али оне које има мора да чува и са тим и таквим државама да негује и унапређује односе.

Наравно, ми Срби увек смо имали и имаћемо највећу и најширу подршку од руског народа и руске државе. Изјаве председника Русије Владимира Путина, највиших представника Думе и руске администрације о Косову и Метохији, уливају нам наду да ћемо уз помоћ поново моћне и снажне руске државе успети да одбранимо земљу, њену територију и суверенитет.

Неки у Србији данас кажу како није логично очекивати да нам Русија било шта помогне, истовремено намерно пренебрегавајући чињеницу да нам њихови амерички налогодавци отимају територију, да су нас они, а не Руси, бомбардовали, те да Русија поново успоставља своје стратешке интересе на Блкану, посебно код традиционалних пријатеља као што су Срби.

Разуме се, помоћ и подршку треба очекивати и од Народне Републике Кине, јер Кина је увек била на страни међународног права, оштро се супротстављајући америчком варварству и политици силе.

Такође, већи део човечанства, који не припада такозваном западном блоку, биће на страни правде и истине, дакле на страни Србије. Али, наша држава једном заувек мора да престане са потцењивањем значаја тих земаља у међународним односима и коначно прекине испуњавање по Србију најгорих и најштетнијих политичких налога који долазе од Американца и других западних сила. Управо зато, усвајањем новог Устава ојачаћемо и нашу међународну позицију а свакоме у српској власти, који би да сарађује са онима који нам узмају Косово и Метохију, окачићемо камен о врат. Истовремено, усвајање новог Устава значило би спречавање косовизације Војводине, спречавање стварања др-

жаве у држави, каву су желеле досовске странке, пре свега Демократска странка Бориса Тадића. Наравно, захваљујући чврстом ставу српских радикала, разарање државе у новом Уставу је спречено, а грађани Војводине имаће свој новац, достигнуту аутономију, али ће Србија бити цела без прерогатива државне власти за поједине делове територије Републике Србије. Зато је важно изаћи на референдум и правно-политичким средствима одбрани Србију.

Политички положај и статус српског народа у Црној Гори, Републици Српској и окупираном подручју Републике Српске Крајине није нимало повољан. Наиме, сепаратистички режим у Црној Гори наставља кампању црногоризације Српства, врши сваковрсне притиске на Српску православну цркву, укида српски језик и ћирилично писмо а право на запослење у огромном броју случајева загарантовано је само онима који се изјашњавају као несрби. Повољна околност у свему је та што Српска радикална странка поново представља озбиљну политичку снагу, која је заступљена и у парламенту Црне Горе у којем ће основни задатак радикалног посланика бити борба за права српског народа и ново политичко уједињење Црне Горе са Србијом.

Окупатор у Републици Српској понаша се бахатије и осније него икада, прети уништењем ентитета, ревизијом Дејтонског споразума, свакодневно, политичким насиљем, спречава ингеренције Српске, али није успео у кључној ствари, да убеди народ како су му муслимани и Хрвати у босанскохерцеговачкој федерацији ближи од Срба у Србији. Зато је неопходно у предстојећем периоду стварно, а не само у сврху изборне кампање, радити на приближавању Србије и Републике Српске, на стварању услова да једног дана, када дође до промене у глобалној констелацији политичких снага, можемо да живимо у једној јединственој држави. Тај циљ ће, каднад, моћи да остваре само српски радикали, јер за њих нема разлике између Београда и Бања Луке, Требиња и Новог Сада, Бјелине и Ниша. Држава Србија би, такође, морала у будућности да буде ослонац Србима из Крајине, све док они поново не успоставе своју државу, да буде ослонац онима који су претрпели најтежи егзодус у Европи од Другог светског рата, уместо што свакодневно подилази хрватским политичарима који, без разлике, Србе доживљавају као реме-

тилачки фактор, а Српску Крајину као злочиначку творевину.

Ни положај Срба у Македонији, где власт хапси владике Српске православне цркве, није много бољи. Управо је зато нашем народу потребна политичка снага која ће водити бригу о целини његових интереса, а то је данас једино Српска радикална странка.

После референдума неминовно следе избори. Српска радикална странка мора да понуди алтернативу криминалној корум-

пираној досовској власти. Њихова политика, од петог октобра, одликује се, пре свега, бесомучном пљачком кроз процес приватизације, који нигде у свету није спроведен на тако и толико лоповски начин, али уз коришћење апсолутно оригиналних и нигде другде виђених система крађе и отимачине друштвене и државне имовине. На свакој цементари, шећерани, приватизацији банке, челници досовске власти отели су милионе евра народних пара, а за то нису одговарали. Ускоро ће ипак морати. Рука правде мораће да стигне све који су се силно обогатили на народној муци, а штити их само власт. Победити корупцију, која је ушла у све друштвене поре, значиће велики успех српских радикала и наду за децу Србије да ће живети у нормалној и уређеној земљи, у којој ће сви имати једнаку шансу да раде и живе од свог рада.

Мафија поново убија на улицама српских градова, посебно Београда, а то није могуће ако мафија делује самостално без подршке делова или целокупне власти. Дрогу деца купују иза сваког ћошка. Зато тражим од нас, српских радикала, да по доласку на власт будемо бескомпромисни и бескрупулозни према онима који нам убијају децу, према онима који нам убијају будућност. Србија треба да развија своју економију ослањајући се, првенствено, на сопствене ресурсе. Наравно, директне инвестиције су добродошле, али оне не смеју и не могу бити производ политичког условљавања или отимачине српске имовине веће вредности од оне коју стране компаније улажу. Посебно треба избегавати могућност даљег задужавања Србије, јер ако овим темпом настави да се задужује, Србија никада неће изаћи из дужничке кризе. Поштено управљање ресурсима, могућност за подстицај извоза готових производа, а не само наших сировина, посебно на источно тржиште уз коришћење њихових енергетских капацитета, значиће оздрављење тешко болесне српске привреде.

Српска радикална странка посветиће нарочиту пажњу пољопривреди, јер она представља компаративну предност Србије. Не може власт да дозволи апсолутну слободу увозничким лобијима да раде што хоће, јер ће на тај начин да униште комплетну воћарску, ратарску и сточарску производњу, која је већ данас срезана на ниво из 1910. године.

Очекујем победу Српске радикалне странке на изборима. Знам да је време превара прошло. Знам да је народ јасно видео да досовска власт не доноси ништа добро Србији, а знам да је једина алтернатива наша странка. Ови други се и не разликују. Сви могу са свима у коалицију, важна им је само власт, фотелје по сваку цену, наставак пљачке. То, као и национално и државно пропадање, морамо да прекинемо на изборима.

Поштована браћо и сестре, српски радикали, чувајте нам Програм Српске радикалне странке, чувајте нам и штитите идеју Велике Србије, а ја ћу се, у исто време, борити за идеју Велике Србије овде у Хагу. Нећу да прихватим било какву трговину са Тужилаштвом или судским већем, јер нисам дошао у Хаг да би себи обезбедио лагоднију позицију, већ да би заштитио српске националне и државне интересе. Само тражим да ми омогуће да се браним и ништа више, ако то не омогуће, на други начин, ван суднице, борићу се за правду и истину. Борба за слободу мог народа је смисао мог живота.

Желим вам свима много здравља и успеха, желим вам четири године доброг и успешног рада, желим вам скору и убедљиву победу.

**Живела Велика Србија,
живела Српска радикална странка.**

Делегати Седмог отаџбинског конгреса

Српске радикалне странке

Марко Матановић, Милина Благојевић, Миломир Анђелковић, Драгољуб Петровић, Војислав Милајић, Марина Рагуш, Филип Стојановић, Душица Николић, Саша Крњачић, Љиљана Илић, Драган Бешлић, Весна Ђокић-Дисић, Стеван Бурмуџија, Драгица Јоксимовић, Предраг Поповић, Сузана Бјелић, Милан Тодоровић, Милорад Бабић, Борисав Перковић, Драган Тодоровић, Паја Момчилов, Драган Симоновић, Славољуб Вуковић, Јанко Холик, Мирјана Димитријевић, Драгољуб Симоновић, Мирослав Драмлић, Дејан Дамјановић, Раденко Јовановић, Душица Милосављевић, Милош Нинковић, Станислав Ракуљ, Светлана Тодоровић, Душан Ступар, Злата Радовановић, др Љубиша Стојмировић, Владимир Храмов, Олга Јовановић, Жарко Пецић, Дражен Бозало, Ратко Томовић, Мирослав Јововић, др Војислав Шешел, Гордана Поп-Лазич, Момир Марковић,

Вјерица Радета, Славко Јерковић, Љиљана Михајловић, Огњен Михајловић, Стево Драгишић, Тоде Лазич, Јован Дамјановић, Јадранко Вуковић, Жељка Радета, Славица Гопаловић, Брано Вученовић, Оливера Ивановић, Милосав Стаменов, Миле Стаменковић, Никола Болић, Радета Прокловић, Дамир Ковачевић, Вујадин Живковић, Оливера Новаковић, Жељка Филиповић, Весна Зобеница, Милан Стојановић, Борис Шушњара, Саша Максимовић, Светислав Марковић, Трифун Лазич, Зоран Живановић, Александар Гајић, Бојан Станојевић, Раде Весич, Ђорђе Бељаковић, Драган Чокић, Нада Лазаревић, Томислав Николић, Александар Вучић, Божидар Вучуровић, Небојша Стефановић, Милан Бачевић, Стеван Неговановић, Милан Велебит, Александар Кнежевић, Горан Бегулић, Драган Петронијевић, Милорад Милошевић, Слободан Спасојевић, Ана Фи-

липовић, Никола Цимеша, Жељко Павловић, Ратко Ристић, Војислав Михајловић, Дана Костадиновић, Зорица Јововић, Живанка Лазаревић, Живота Мирчегић, Горан Пауновић, Владан Ковачевић, Чедомир Богићевић, Божидар Божовић, Драгољуб Анастасовски, Сретен Сокић, Тереза Ђелмиш, Марина Томан, Амцад Мигати, Дејан Цветковић, Маја Ускоковић, Војислав Ђирић, Тијана Урошевић, Драгослав Поповић, Оливера Томовић, Слободан Вуковић, Тамара Вукчевић, Предраг Крндија, Милосав Миличковић, Зоран Красић, Цвијетин Ђукановић, Марко Јанић, Владан Коцић, Снежана Пређевић, Тодор Трифуновић, Бранко Филиповић, Данијела Цветковић, Борђе Николић, Владимир Мишковић, Веселин Петјевић, Милан Аврамовић, Мирко Деветак, Славица Марковић, Немања Шаровић, Снежана Гардашевић, Александра Студен, Мирјана Јевремовић, Зоран Томић, Милан Радић, Горан Михајловић, Јован Срећков, Слободан Цуцин, Бранислав Јанковић, Мирослав Алемшијевић, Милун Лазаревић, Милица Ноковић, Александар Ђорђевић, Милисав Анђелов, Александар Михаиловић, Здравко Топаловић, Никола Ђукановић, Гордана Пауновић, Вида Костић, Славица Луковић, Раде Радаковић, Мирјана Арсенијевић, Бранислав Ранкић, Љубиша Цокић, Драган Штрбац, Жарко Петровић, Владан Ранђеловић, Славица Бузејић, Вељко Ковачевић, Зоран Златковић, Слободан Цокић, Коста Барбуловић, Драган Драгић, Слободан Видановић, Живко Буникић, Слађана Ибрић, Драган Недељковић, Владислав Миљковић, Никола Тодоровић,

Милован Шегрт, Бошко Вилић, Небојша Кљческо, Верољуб Арсић, Саша Ваљаревић, Сњежана Бунић, Драгиша Јеремић, Ненад Савић, Сениша Стокић, Славиша Игњатовић, Горан Ђурић, Станиша Николић, Светолик Павловић, Тихомир Јаковљевић, Милутин Перић, Драгиша Стојковић, Оливера Пауљескић, Милан Пауљескић, Милан Перић, Светлана Максић, Драгослав Благојевић, Бранислав Алексић, Мијомир Бојанић, Слободан Милошевић, Драган Дрикић, Новица Јаношевић, Витомир Милошевић, Зоран Милекић, Новица Булајић, Славиша Матић, Мирко Ракић, Драган Илић, Малиша Антонијевић, Небојша Стојадиновић, Стевица Деђански, Мирослав Ступар, Милена Максимовић, Тихомир Максимовић, Драган Лазовић, Вукојица Бабић, Горанка Миловановић, Душан Дакић, Миленко Германац, Борислав Миљуш, Ференц Варга, Јован Даја, Радмила Симовић, Илија Поповић, Јован Вујичић, Влада Милојековић, Милосав Станојевић, Дејан Милановић, Љубиша Саватијевић, Љубомир Крцић, Љиљана Урошевић-Машић, Стефан Занков, Јовица Михаиловић, Петар Николић, Зоран Марковић, Далибор Ђорђевић, Раде Баљевић, Михајло Стевановић, Мирољуб Милошевић, Вериша Крстић, Миодраг Радисављевић, Зоран Чоловић, Стеван Кесејић, Предраг Микић, Рајко Мрђа, Јасмина Радивојевић, Маринко Узелац, Миодраг Пуповац, Љиљана Тица, Војо Перуничкић, Миле Ђуран, Тихомир Ђуричић, Марија Деретић, Белимир Јовић, Сања Мишић, Бранко Ногавица, Милан Шкрбић, Мирко Цветичанин, Никола Марчета, Никола Вучичевић,

Душан Наскаш, Милан Тук, Никола Блануша, Снежана Станојевић, Добрислав Прелић, Драгана Батинић, Горан Цветановић, Томислав Љубеновић, Нинслав Ђирковић, Милутин Стевановић, Драган Цакић, Живадин Стојановић, Јовица Милошевић, Анђелко Урошевић, Снежана Ђорђевић, Милорад Станковић, Гаврил Стојанчов, Милисав Живковић, Силвана Стојковић, Радивоје Савић, Стојан Цветковић, Бојан Марјановић, Момчило Цолић, Светислав Стевановић, Велибор Стојковић, Негослав Банковић, Небојша Милчић, Снежана Даскаловић, Милета Јанићијевић, Владан Михајловић, Дејан Стаменковић, Миле Радисављевић, Раде Стоиљковић, Новица Миљковић, Зоран Арсић, Небојша Костић, Маја Гојковић, Милорад Мирчић, Игор Миrowsић, Милорад Буха, др Зоран Машкић, Вучета Тошковић, Милена Биберчић, Витомир Васић, Недељко Веселинов, Зоран Вучевић, Зоран Ђаковић, Зоран Ивезић, Ђурађ Јакшић, Александар Јеврић, Зоран Каран, Смиљана Кочић, Софија Милошевић, Снежана Мушицки, Ђорђе Раковић, Славко Циган, Драгиша Ђорђевић, Војислав Дувњак, Спасоје Шајиновић, Никола Тривуновић, Зоран Новаковић, Боре Кутић, Милан Љуштина, Славица Велицки, Сунчица Радић, Милош Јојић, Бранка Шевић, Драган Крчмар, Драган Бозало, Борис Кузмановић, Зоран Јовичин, Милан Мандић, Драган Ранђеловић, Игор Бечић, Жељко Лаиновић, Данијел Кумовић, Бранислав Петровић, Јована Божовић, Јован Радованов, Драган Медић, Сента Стефановић, Радојка Срдић, Зоран Дардић, Ивана Зечевић, Маринко Ђутић, Стојан Багић, Стојан Тинтор, Ненад Дуновић, Јована Егељић, Душана Јерковић, Милијана Дакић, Зоран Тешић, Милица Дурањић, Ранко Симић, Зоран Стокућа, Драган Живков, Горан Матић, Светлана Вулетић, Данијел Барна, Живан Ђурагић, Ново Симоновић, Јелисавка Инђић, Добровоје Грујићић, Зорица Перић, Наталија Грубер, Драган Стојановић, Живота Станковић, Младен Бајић, Радмило Цајевић, Душан Жујовић, Биљана Николић, Слободан Живановић, Злата Томашевић, Драган Алексић, Љубисав Гладовић, Вујадин Миличић, Зоран Поповић, Драган Лазаревић, Радиша Радивојевић, Дарко Глишић, Никола Томић, Душанка Матић, Јелица Јеремић, Љубиша Милошевић, Драгутин Перић, Радован Ничић, Миодраг Митровић, Будимир Ничић, Драгиша Стакић, Мома Јовановић, Дејан Јовић, Ратибор Арсић, Милош Лалић, Славиша Аксић, Драгиша Костић, Љубомир Босанац, Будимир Спасић, Миленко Милутиновић, Звонко Михајловић, Владимир Ковачевић, Слађан Николчевић, Љубомир Краговић, Ненад Тошличевић, Предраг Јокановић, Драгослав Живковић, Добросав Добрић, Милија Јанићијевић, Драган Милетић, Ненад Ристовић, Јован Миладиновић, Србољуб Радовановић, Властимир Ратковић, Живорад Аритонович, Стојан Ђорић, Снежана Марковић, Јовица Капетановић, Бошко Кошанин, Раденко Миловановић, Срђан Николић, Божидар Којић, Горан Маринковић, Петар Аксић, Бранислав Стојковић, Зоран Цветковић, Стојадин Јовановић, Бобан Јевтић, Иван Петровић, Божин Славковић, Стојан Стојановић, Сулејман Спахо, Новак Савић, Тихомир Карајчић, Милош Самарчић, Миленко Вујић, Милојко Јевтић, Драган Пекић, Светлана Ерић, Саша Богдановић, Славица Крстић, Миролуб Петровић, Срето Перић, Никола Спасојевић, Ратко Петровић, Светлана Давидовић, Милан Марковић, Раде Мишић, Вера Алексић, Томислав Јевтић, Томислав Пенезић, Јово Лончар, Бранислава Жарковић, Лазар Рвовић, Мићо Роговић, Миљко Рољевић, Миро Главоњић, Родољуб Гачевић, Зоран Деспотовић, Раде Радивојевић, Драган Зиндовић, Јела Посркача, Милојица Каличанин, Милисав Ду-

рић, Радислав Пајевић, Мирослав Таловић, Душан Аџековић, Драгослав Танчевић, Јованка Јовановић, Рашко Марковић, Милић Братуљевић, Милан Васић, Перо Чампар, Живота Савић, Татомир Баковић, Дане Аниччић, Данијела Симончевић, Миаило Луковић, Вукоман Обренић, Миодраг Луковић, Милан Парезановић, Владиса Бурђановић, Драган Бојковић, Драги Стојановић, Рајко Павловић, Милисав Новковић, Никола Савић, Љубомир Ашанин, Стојанка Бојовић, Горан Петровић, Милена Стаменковић, Драгица Радоичић, Славиша Тасић, Славиша Ђорђевић, Бранислав Вакић, Властимир Јовановић, Драгољуб Стаменковић, Вили Хаџић, Зоран Ђорђевић, Елизабета Николић, Сузана Стаменковић, Смиљана Станковић, Стамен Златановић, Влада Милојковић, Драгиша Гагић, Биљана Младеновић, Бојан Нешпић, Миодраг Ђорђевић, Срђан Ђорђевић, Јовица Марковић, Милован Радовановић, Ненад Станковић, Драган Јовановић, Новица Костић, Катарина Марјановић, Радмила Петровић, Михајло Стефановић, Драган Сретеновић, Милан Ивковић, Љубица Анђелковић, Горан Јоџић, Мирослав Петровић, Синиша Стоиљковић, Света Милојковић, Србислав Ђорђевић, Милена Ивковић, Зоран Марковић, Петар Јојић, Божидар Копривица, Мишо Марковић, Зоран Алексић, Валентина Петровић, Валентина Грговски, Милорад Малић, Чедо Думбеловић, Милорад Јешин, Ристо Релић, Пато Ференц, Стеван Диклић, Предраг Илић, Тајана Раденковић-Јакшић, Драги Јовановић, Каталин Вулићевић, Дарко Курдулија, Милић Милићевић, Спасоје Колашинац, Радуле Ђурић, Новица Остојић, Драгослав Вулетић, Драган Павловић, Радица Јоџић, Драгиша Гојковић, Ивица Васић, Срђан Марковић, Бобан Војиновић, Миодраг Здравковић, Игор Вељковић, Бојан Илић, Миле Димић, Предраг Живковић, Горан Ранчић, Бојана Митровић, Драган Видојевић, Кирил Младенов, Васил Милев, Срђан Савов, Душан Марић, Првослав Савић, Душица Јовановић, Милутин Јанковић, Владимир Петровић, Гордана Гајић, Љиљана Миладиновић, Слободан Старчевић, Живојин Стојковић, Марина Јевтић, Драган Чолић, Хранислав Виријевић, Никола Васић, Драгутин Мирковић, Љиљана Глигоријевић, Желимир Мијић, Снежана Иџић, Иван Николић, Зоран Антић, Иван Радић, Мијаиле Маслар, Драган Јевтић, Ратка Јосиповић, Дејан Матић, Маша Илић-Марић, Ристо Трајков, Зоран Савић, Миле Козомара, Бојана Јевтић, Радиша Илић, Зоран Јовановић, Драгиша Јанићијевић, Митар Грбовић, Радомир Томић, Слађана Здравковић, Милун Радовановић, Селимир Милојевић, Милан Обрадовић, Љиљана Лукић, Радиша Коруновић, Животије Ивановић, Слободан Стојановић, Радослав Стојић, Љиљана Каменчић, Буда Радосављевић, Велимир Витошевић, Бранко Трајковић, Александар Антић, Снежана Дољанчевић, Драган Стевановић, Станислав Момчиловић, Драги Ђорић, Бранко Илић, Станко Добрић, Предраг Станковић, Горан Младеновић, Драган Тошић, Новица Петровић, Ненад Митровић, Маја Доџић, Светислав Стојменовић, Драган Величковић, Предраг Стошић, Новица Станојевић, Драган Ђорђевић, Југослав Кавалџијев, Драган Манић, Милутин Станковић, Милош Цветановић, Драгослав Милковић, Миодраг Поповић, Слободан Трајковић, Анђел Станојковић, Иван Алексов, Зоран Стојанов, Иван Христов, Дане Стоименов, Момчило Дувњак, Радован Милованкић, Раде Миладиновић, Александар Бакић, Душан Николић, Горан Гајић, Живадин Јовановић, Младен Гајић, Горан Стојадиновић, Слободан Петровић, Иван Тимотијевић, Данијел Васиљевић, Мирослав Бркић, Горан Дуњић, Мирко Михајловић, Гордана Василијевић, Милун Бараћ, Герасим Атанасковић, Милосав Радојичић,

Драган Стефановић, Радисав Предолац, Милен Кнежевић, Владица Илић, Миљко Четровић, Благоје Бешчевић, Иван Дамљановић, Небојша Ђуричић, Слобо Радовић, Милован Чурлић, Миролуб Велковић, Бојан Бежановић, Радосав Ердоглић, Зоран Бабић, Милан Веселиновић, Звонимир Стевовић, Зорица Бугарић, Глигорије Николиновић, Радосав Милуновић, Харун Смаилагић, Драгослав Лековић, Никола Антанасијевић, Раџенко Цветић, Весна Куранџић, Бранислав Блажић, Благоје Крајиновић, Младен Копривица, Ладислав Томић, Драгица Марковић, Владо Родић, Милко Попесков, Милена Сараволац, Милорад Бојин, Вукица Јованов, Милан Ђурђевић, Богољуб Реџић, Милица Димић, Весна Фабрик, Дарко Тарбук, Дане Радаковић, Божидар Вујић, Ђорђе Михајлов, Драган Бешлин, Станка Михајлов, Радисав Јекић, Радован Јанчић, Јелена Вукмировић, Гојко Радић, Никола Лалић, Тибор Аркосалаш, Лаура Рајновић-Еветовић, Жарко Торбица, Светлана Стипановић, Ђорђе Малбашки, Стеван Јанчучки, Милорад Гвозденовић, Десанка Ивошевић, Стана Вукајловић, Слободан Кљакић, Мирослав Проданов, Перица Лукић, Ђуро Ваврош, Милорад Крстин, Лазар Марјански, Саша Сантовац, Марија Миличић, Слађана Бранковић, Горан Тајдић, Здравко Ждрале, Лазар Стајић, Вероника Бошков, Дарко Вујчин, др Миломир Дуњић, Радивоје Кљечанин, Јован Вукмировић, Светлана Радин-Бошњак, Драган Бијелић, Новка Ђурђевић, Миша Болдичар, Саша Максимовић, Бранислав Будимир, Бранко Радојчић, Ненад Максимчев, Матија Бала, Богољуб Миленковић, Драган Деретић, Перица Косановић, Драган Бјелић, Радослав Јевремовић, Радивој Добрњац, Љиљана Божић, Душко Николић, Станко Петровић, Лазар Чавић, Нада Петровић, Лука Гутеша, Зоран Кнежевић, Мита Аврамов, Миле Стевановић, Никола Васић, Миланка Воркапић, Здравко Симић, Милош Дишић, Бошко Ђокић, Ристо Буха, Александар Кнежевић, Раде Радаковић, Јовица Скорупан, Витомир Плужаревић, Стеван Ивковић, Тања Јовановић, Владимир Ђокић, Срђо Комазец, Драгана Стевић, Јован Адамовић, Злата Грујић, Маријана Савић, Срђан Николић, Александар Мартиновић, Никола Кречковић, Слађан Манчић, Слободан Мојсиловић, др Љубиша Јездириновић, Љиљана Мирковић, Живота Вуксановић, Томислав Милуновић, Бојана Пејовић, Јовица Ђиновић, Радосав Новчић, Мирјана Петровић, Милан Вуковић, Живан Владимировић, Братислав Митић, Илија Ђедовић, Љиљана Павловић, Горан Козић, Марко Миленковић, Славиша Славковић, Миодраг Здравковић, Зоран Ђирић, Александар Томић, Љубисав Стевић, Митар Милошевић, Зоран Богичевић, Слободан Стојановић, Велимир Шуњеварић, Милан Стевовић, Видомир Лекић, Миломир Нешовић, Милан Борчић, Златан Јовановић, Мирослав Нешковић, Андрија Живановић, Владан Бајић, Весна Јевтић, Ратко Јеремић, Војимир Пенезић, Милка Росић, Светомир Ђукић, Драгомир Јаковљевић, Милутин Арнаутовић, Милан Николић, Милета Јовановић, Гордана Тадић, Србољуб Живановић, Драгана Васић, Драган Маловић, Драгомир Алимпић, Небојша Жрвнар, Горан Кузмановић, Радослав Гвозденац, Миливој Вуковић, Дарко Миливојевић, Негован Ивановић, Станоје Зечић, Бранко Ранковић, Драган Станковић, Станислав Вуловић, Миленко Живковић, Владан Милошевић, Мијаило Миловановић, Наташа Јовановић, Драган Јикић, Милета Поскурица, Слободан Дивјак, Јагода Јовановић, Горан Ковачевић, Рајица Милосављевић, Стеван Пушоња, Зоран Пантелић, Властимир Ковинић, Бошко Милутиновић, Златко Радић, Зоран Мајски, Славољуб Павловић, Радослав Швабић, Слободан Лаловић, Роберт Чубрило, Ми-

лован Јаковљевић, Радован Лукић, Љиљана Жиропађа, Милоје Радовић, Зоран Милошевић, Верица Карић, Сандра Поплашен-Родић, Будимир Миленковић, Мирослав Павловић, Ђорђе Миливојевић, Слобода Срећковић.

Веселин Вукотић, Момчило Ђуровић, Дејан Милићевић, Ненад Вуковић, Душко Секулић, Зоран Ђуришић, Мирослав Брајовић, Славко Влаховић, Ратко Кнежевић, Светозар Драговић, Горан Вукотић, Влатко Радојевић, Борис Булатовић, Веселин Ушћумлић, Веселин Вешовић, Вукота Пејовић, Секула Ђаласан, Лазар Јововић, Будимир Вуковић, Ранко Караџић, Жељко Јекнић, Велимир Зејак, Бојан Струњаш, Томица Вранић, Душко Самарџић, Душко Деспотовић, Милун Терзић, Бранко Марјановић, Бранкица Тошић, Мирчета Гачевић, Душанка Пејовић, Данијела Шљиванчанин, Дејан Шљиванчанин, Обрад Анђелић, Неђељко Кнежевић, Дејан Шутовић, Небојша Величковић, Никола Љубоја, Јован Дробњак, Радоје Фемић, Горан Шпањевић, Батрић Кнежевић, Игор Шошкић, Данило Рачић, Рајко Стијовић, Милутин Ђурковић, Стојан Мимовић, Владица Шошкић, Борислав Марковић, Предраг Вуканић, Горан Раковић, Рајко Кузман, Драгутин Богдановић, Јелена Рака-Нинков, Машан Гиљача, Ређина Мајсторовић, Гордана Булатовић, Милидраг Мајдов, Матија Дабовић, Бранко Митровић, Светозар Жујовић, Милета Јаковљевић, Зоран Ракић, Слободан Јовановић, Василије Дробњак, Рајко Лакетић, Душан Хајдуковић, Чедомир Сибиновић, Зоран Ђукић.

Мирко Благојевић, Радислав Кањерић, Драган Ђурђевић, Цвијетин Спасојевић, Благоје Михајловић, Биљана Симић, Миленко Митровић, Славица Перић, Изет Салихбеговић, Лазар Авакумовић, Милан Лазић, Милорад Јовичић, Новица Ђурић, Боривоје Тејић, Бојан Спасојевић, Милан Абаџић, Богдан Томић, Јово Јефтић, Младен Јефтић, Ангела Трипуновски, Зоран Керезовић, Душан Тривундић, Слободан Крстић, Живан Ђукић, Никола Ђокановић, Ранко Симић, Никола Марковић, Драган Мирковић, Марија Урумовић, Перо Павловић, Рајко Дувњак, Мирослав Токановић, Војин Павловић, Звездана Бојић, Секула Кљајић, Гордана Матић, Мићо Гаврић, Драган Пејановић, Недељко Лозановић, Драгиша Мишић, Милан Дукић, Јованка Маринковић, Аћим Тодоровић, Томка Даниловић, Коста Бјелановић, Бранислав Благојевић, Жељка Владичић, Анђелко Шендер, Миленко Тодоровић, Новак Станишић, Јово Каран, Богољуб Деспенић, Миломир Ећимовић, Жељко Ђузулан, Илија Девура, Милорад Ристановић, Милан Трнчић, Борислав Ђукановић, Петко Вукојичић, Славиша Кнежевић, Деливоје Подинић, Недељко Бјелаковић, Саша Голијан, Радован Бјелица, Винко Бјелица, Мирко Антуновић, Горан Ђуковић, Радмил Ковачевић, Саво Пејовић, Љубинко Тасић, Лука Драгичевић, Ранко Дрекало, Јулијана Пикулић, Здравко Драгичевић, Дражен Дунђер, Ратко Новчић, Душан Биберџић, Слободан Живковић, Бранислав Горановић, Рајко Живковић, Југослав Мркаљевић, Слађан Старчевић, Срето Дошлић, Миле Стојановић, Предраг Маркочевић, Раде Каламанда, Миленко Коваљеско, Горан Лукић, Нинослав Нинић, Жељко Бардак, Мирослав Мрђа, Симиша Томић, Југослав Самарџић, Милић Лончина, Зоран Брковић, Нада Максимовић, Душко Кукић, Драган Зеленковић, Жарко Димитријевић, Томислав Пртић, Оливуд Микић, Славко Чеко, Милева Максимовић, Мирјана Босанчић, Мирко Богојевић, Далибор Ђукић, Живорад Цвијић, Младен Сарић, Зорица Васић, Драгоје Суботић, Обрад Лукић, Ђуро Савановић, Миленко Стојановић, Душан Богосавац, Славко Митраковић, Станко Ђурић, Драгољуб Бранковић, Бојан Станчић, Горан Ђурић, Милојко Вучић, Божо Вучић.

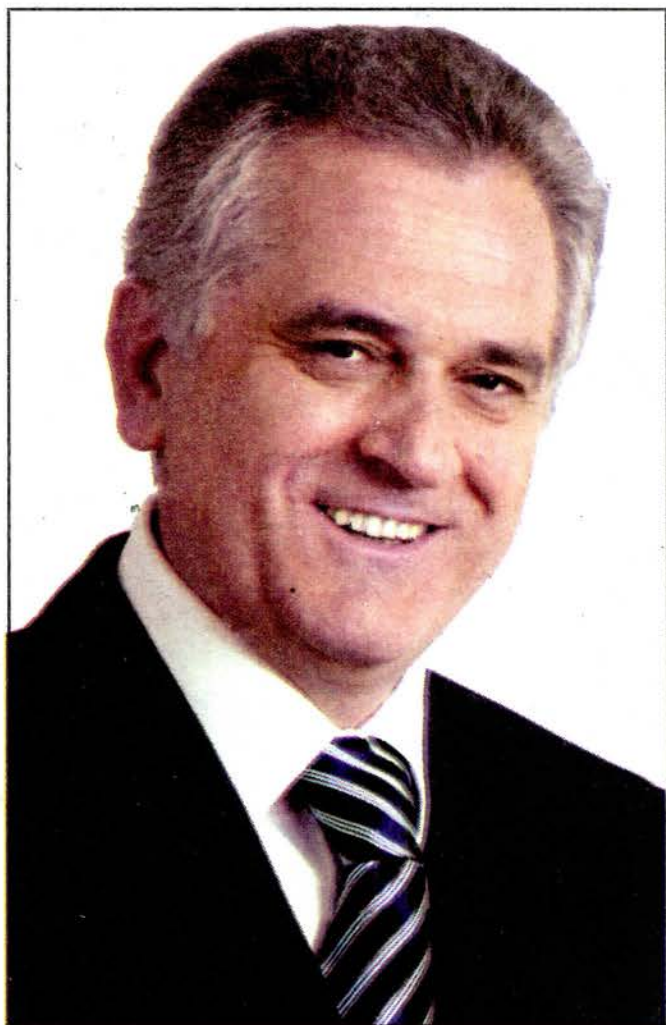
Централна отаџбинска управа Српске радикалне странке

Изабрани ВОЉОМ ЧЛАНСТВА

- Централна отаџбинска управа је највиши орган одлучивања у странци. Избор кандидата за чланове Централне отаџбинске управе се врши тајним гласањем, на седницама оштинских и окружних одбора, а на Конгресу се врши избор и верификација мандата. На Седмом отаџбинском конгресу у ово највише тело Српске радикалне странке изабрани су:

Војислав Шешел, Београд

Томислав Николић, Београд

Маја Гојковић, Нови Сад

Гордана Поп-Лазич, Београд

Радислав Кањерић, Бијељина

Душко Секулић, Подгорица

Александар Вучић, Београд

Драган Тодоровић, Београд

Мирко Благојевић, Бијељина

Петар Аксић, Гњилане

Зоран Антић, Јагодина

Верољуб Арсић, Пожаревац

Мита Аврамов, Шид

Татомир Баковић, Ивањица

Бранислав Блажић, Кикинда

Елена Божић-Талијан, Београд

Милорад Буха, Нови Сад

Саша Ваљаревић, Пожаревац

**Небојша Величковић,
Бијело Поље**

**Милан Веселиновић,
Нови Пазар**

Слободан Видановић, Неготин

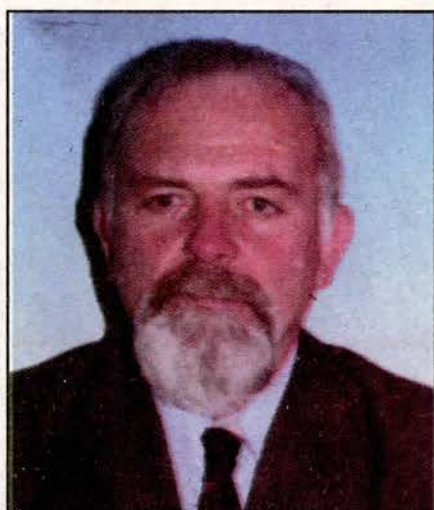
Бобан Војиновић, Пирот

Драган Вукадиновић, Ниш

Јадранко Вуковић, Београд

**Живота Вуксановић,
Куршумлија**

**Гордана Гајић,
Смедеревска Паланка**

Дарко Глишић, Уб

Јован Даја, Вршац

Јован Дамјановић, Београд

Бождар Делић, Београд

Момчило Дувњак, Крушевац

Бранимир Ћокић, Београд

Горан Ђуковић, Србиње

Драган Жикић, Крагујевац

Србољуб Живановић, Шабац

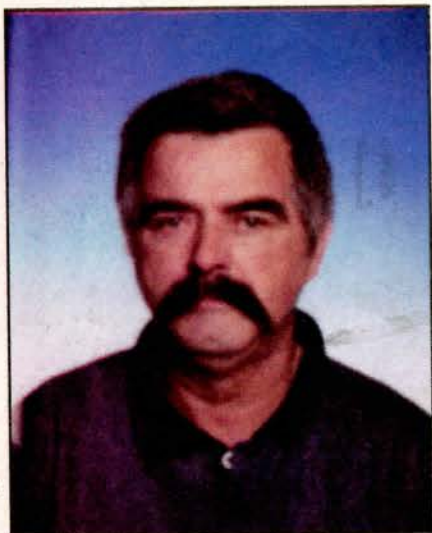
Стефан Занков, Зајечар

Велимир Зејак, Никшић

Милијан Јанићијевић,
Косово и Метохија

Радисав Јекић, Нови Кнежевац

Петар Јојић, Панчево

Наташа Јовановић, Крагујевац

**Златан Јовановић,
Бајина Башта**

Стеван Кесејић, Сомбор

Ото Кишмартон, Кикинда

Срђо Комазец, Стара Пазова

Божидар Копривица, Панчево

**Драгиша Костић,
Косово и Метохија**

Љубомир Краговић,
Косовска Митровица

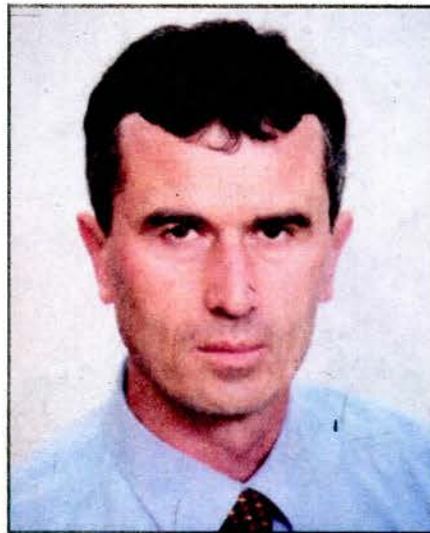
Зоран Красић, Београд

Милорад Крстић, Зрењанин

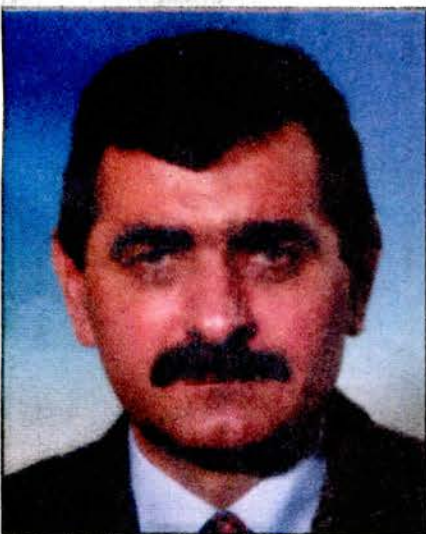
Никола Лалић, Суботица

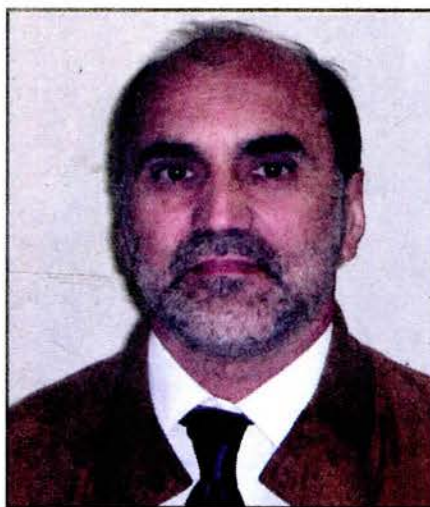
Милан Лазич, Угљевик

Миодраг Луковић, Лучани

Зоран Машић, Нови Сад

Милидраг Мајдов,
Херцег Нови

Лазар Марјански, Зрењанин

Предраг Маркочевић, Теслић

Момир Марковић, Београд

Раде Мишић, Нови Зворник

Амцад Мигати, Београд

Огъен Михајловић, Београд

Марко Миленковић, Житорађа

Влада Милојковић, Соко Бања

Маја Миловановић, Јагодина

Миорад Мирчић, Нови Сад

Дејан Мировић, Београд

Игор Мировић, Нови Сад

Паја Момчилов, Београд

Станислав Момчиловић,
Сурдулица

Рајко Мрђа, Сомбор

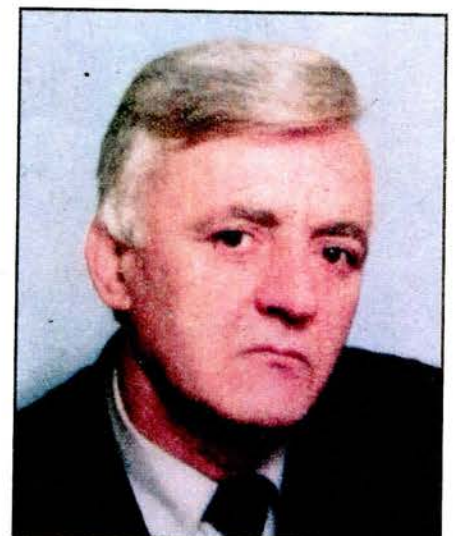
Предраг Пантић, Ђићевац

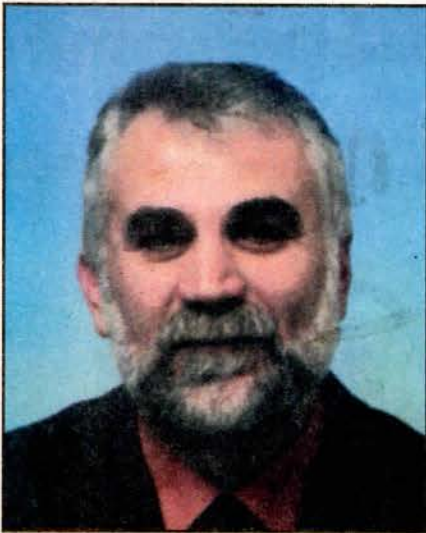
Драган Павловић, Бела Паланка

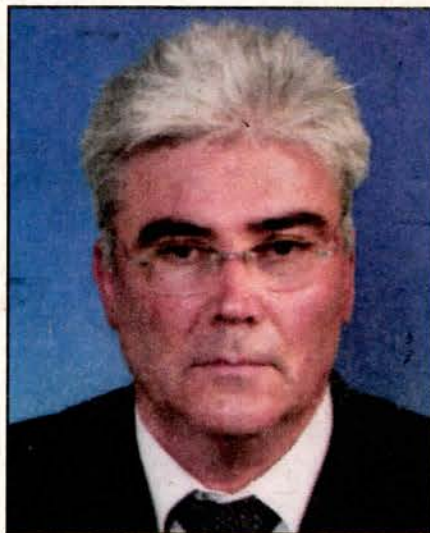
Горан Павловић, Параћин

Томислав Пенезић, Прибој

Срето Перић, Лозница

Витомир Плужаревић, Љиг

Зоран Поповић, Љиг

Томислав Пртић, Бања Лука

Томислав Љубеновић, Лексовац

Вјерица Радета, Београд

Гојко Радић, Суботица

**Милован Радовановић,
Алексинац**

Марина Рагуш, Београд

Бранислав Ранкић, Бор

Бранко Ранковић, Коцељево

Југослава Родић-Соколовић,
Зајечар

Мићо Роговић, Нова Варош

Сулејман Спахо, Лозница

Драгиша Станојчић, Вишеград

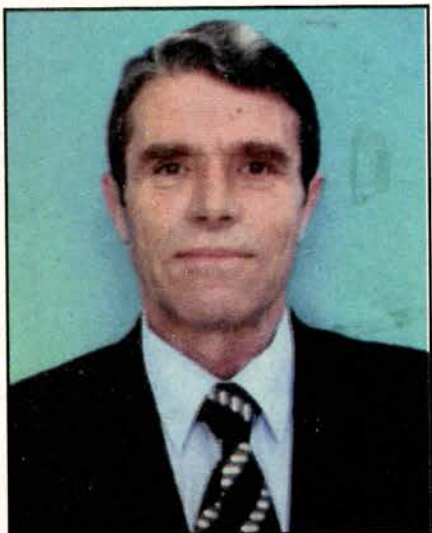
Светислав Стојменовић,
Бујановац

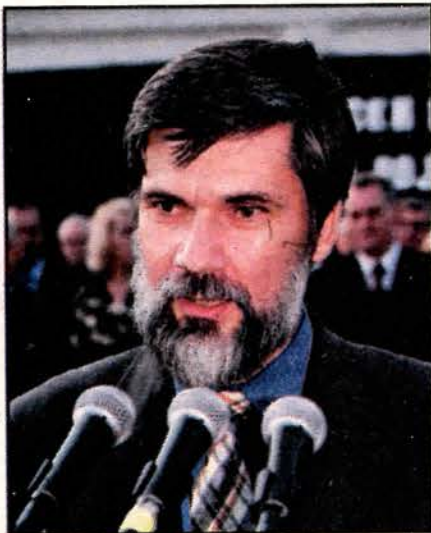
Мирослав Ступар, Вршац

Јоргованка Табаковић, Нови Сад

Милун Терзић, Пљевља

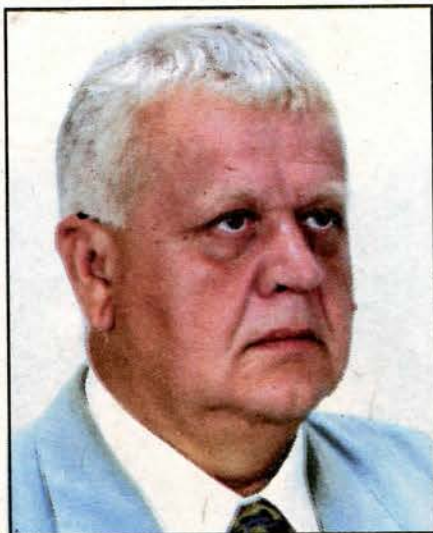
**Миленко Тодоровић,
Источно Сарајево**

Марина Томаш, Београд

Горан Цветановић, Лесковац

Мирко Цветићанин, Апатин

Миле Чавић, Приједор

Миљко Четровић, Краљево

Драган Чолић, Смедерево

Немања Шаровић, Београд

Руководство

Српске радикалне странке

Проф. др Војислав Шешел рођен је 11. октобра 1954. године у Сарајеву. У истом граду завршио је Правни факултет и то за само две и по године. Тако је постао најмлађи доктор наука, пошто је докторирао 26. новембра 1979. године, а његова докторска дисертација носила је наслов „Политичка суштина милитаризма и фашизма”.

- Политичку каријеру започео је раних осамдесетих година супротстављајући се тоталитарном комунистичком режиму у тадашњој СР БиХ, нарочито водећим људима овог режима, Бранку Микулићу и Хамдији Поздерцу.
- На прву затворску казну, у трајању од 8 година, осуђен је 9. јула 1984. године, због деловања са „анархолибералистичких и националистичких позиција” чиме је починио, како у изреци пресуде стоји, „кривично дело контрареволуционарног угрожавања друштвеног уређења”. Као доказни материјал у судском процесу коришћени су искази сведока о приватним разговорима и необјављени текст одговора на анкету-интервју под насловом „Шта да се ради?”
- Док се налазио у сарајевском затвору казна му је смањена на 4 године. У озлоглашеном затвору у Зеници провео је 22 месеца, од чега више од 6 месеци у самици. На раније пуштање из затвора утицали су бројни протести и петиције интелектуалаца из свих крајева тадашње Југославије, а није било занемарљиво ни писање стране штампе о његовом случају.
- По изласку из затвора, без могућности да у свом окружењу нађе посао, пресељава се у Београд где се издржава писањем и самосталним издавањем књига. Тако је постао члан Удружења књижевника Србије, преко којег у то време и регулише радни однос.
- Током 1989. године одржао је укупно 97 предавања Србима у дијаспори, од којих је већина одржана у Америци и Канади, а мањи део у земљама Западне Европе и Аустралији. Те исте године, за Видовдан, војвода Момчило Ђујић га је, због нарочитих заслуга у борби за српски национални интерес, произвео у чин српског четничког војводе.
- По повратку из Сједињених Америчких Држава, 23. јануара 1990. године, оснива Српски слободарски покрет, који се 14. марта исте године уједињује са Српском народном обновом, те тако настаје политичка странка са новим именом, Српски покрет обнове. Пошто је део руководства одступио од првобитно зацртаних принципа прокламоване политичке борбе, проф. др Војислав Шешел оснива Српски четнички покрет, чију регистрацију одбија актуелни режим са образложењем да „својим именом вређа јавни морал”.
- На казну затвора по други пут је осуђен 2. октобра 1990. године, због покушаја рушења тзв. Куће цвећа и прику-

Председник
Српске радикалне странке
проф. др Војислав Шешел

- У затвору, по трећи пут, борави од 29. септембра 1994. године до 29. септембра 1995. године. Исте године, такође због супротстављања политици актуелног режима, борави још 60 дана у затвору.
- На изборима за председника Србије, одржаним 21. септембра 1997. године, проф. др Војислав Шешељ освојио је 1.126.940 гласова и ушао у други изборни круг. Са 51,37 одсто гласова победио је противкандидата Зорана Лилића, али су тадашњи властодршци фалсификовали број изашлих бирача па су избори поновљени.

И на овим, поновљеним, изборима дошло је до бруталне узурпације победе проф. др Војислава Шешеља, после чега је поклоњен мандат Милану Милутиновићу.

- Писац је великог броја књига, стручних и политичких текстова, укључујући и уџбеник из предмета Политички систем који је предавао на Правном факултету у Београду.
- Ожењен је супругом Јадранком, има четири сина: Николу, Александра, Михаила и Владимира и два унука Војислава и Љубомира.
- Проф. др Војислав Шешељ данас се налази у Хагу, након добровољног одласка 24. фебруара 2003. године.

пљања добровољаца за одлазак у Републику Српску Крајину.

По издржаној казни, поново је ухапшен 23. октобра исте године и осуђен на 45 дана затвора. Пуштен је нешто раније, 15. новембра, а том приликом одбио је да потпише решење о условном пуштању.

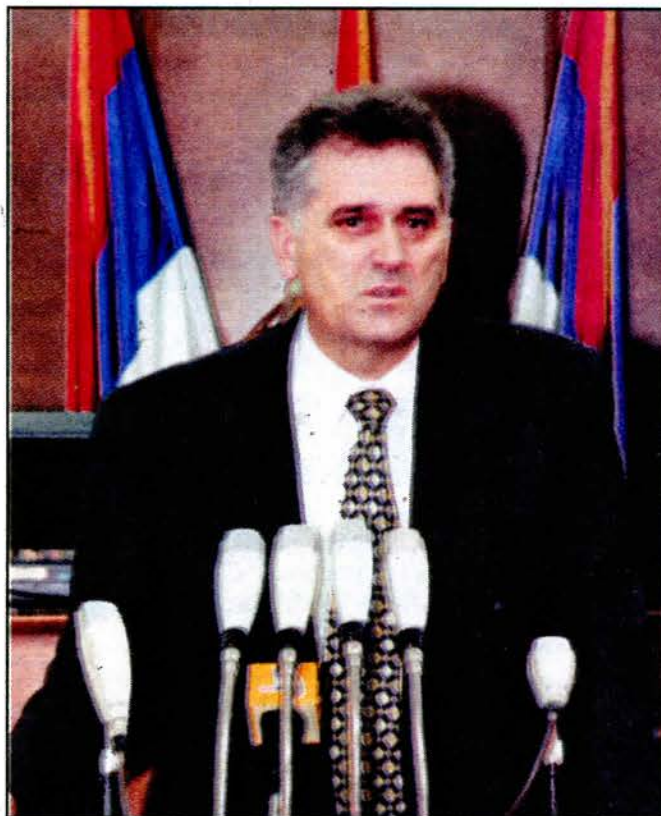
- Практично из затвора, 14. новембра 1990. године, први пут се кандидује за председника Србије. Иако жртва медијске блокаде, био му је довољан само један телевизијски наступ, онај од 6. децембра који је постао историјски, да освоји велики број гласова, чак 96.277, што је у датим условима незабележен успех.
- Председник Српске радикалне странке проф. др Војислав Шешељ постаје у Крагујевцу, 23. фебруара 1991. године, када је странка и основана, уједињењем Српског четничког покрета и већине месних одбора Народне радикалне странке.

Томислав Николић је рођен на Сретење, 1952. године у Крагујевцу. По занимању је грађевински техничар. Своју богату радну каријеру започео је у Грађевинском предузећу „Жеграп“. Био је шеф изградње на прузи Београд-Бар, радио у Мајданпеку, Прибоју, Пријеполу, Требињу, Београду и другим местима широм бивше Југославије. У фирми „22. децембар“ био је шеф инвестиција у периоду од 12 година, а две године и технички директор јавног комуналног предузећа у Крагујевцу.

Успостављањем вишестраначког система у Србији, Томислав Николић постаје истакнути функционер Народне радикалне странке, а одмах затим, на његову иницијативу, долази до уједињавања највећег броја општинских одбора народних радикала и Српског четничког покрета у Српску радикалну странку. Од 23. јануара 1991. године, члан је Српске радикалне странке, у којој је најпре изабран за њеног потпредседника, а на три последња конгреса српских радикала, тајним гласањем биран је за заменика председника. Од 1992. године, посланик је у Скупштини Србије и једини посланик који је изабран у сваки сазив Скупштине Србије од 1992. године. У време владавине Социјалистичке партије, а искључиво због политичког деловања, заједно са Војиславом Шешељем, осуђен је на тромесечну казну затвора коју је издржавао у Гњилану. У марту 1998. године постаје потпредседник Владе Србије, а крајем 1999. године потпредседник Савезне владе. Учествовао је на председничким изборима 2000. године и освојио треће место иза Војислава Коштунице и Слободана Милошевића.

После петооктобарског пуча, Томислав Николић поново представља једног од највећих противника режима. По одласку Војислава Шешеља у Хаг, постаје први човек српских радикала у отаџбини. Објавио је дванаест књига. Томислав Николић је ожењен супругом Драгицом, има два сина Радомира и Бранислава.

Заменик председника
Српске радикалне странке
Томислав Николић

Драгана Поп-Лазичић рођена је 25. јануара 1953. године у Горњем Милановцу. Дипломирани је инжењер организационих наука. У Српској радикалној странци је од самог њеног оснивања. Потпредседник је Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке. Обавља функцију председника Извршног одбора Српске радикалне странке.

За посланика у Савезној скупштини Републике Југославије изабран је 1992. године. Посланик у Народној скупштини Републике Србије био је од 1993. године до 24. септембра 2000. године, до 2003. године био је посланик у Већу република Савезне скупштине. Исте године изабран је за народног посланика и делегиран за посланика парламента Државне заједнице Србија и Црна Гора. Потпредседник Скупштине Републике Србије био је 1993. године. У марту 1998. постаје министар за саобраћај и везе, а крајем 1999. године постаје потпредседник Републичке владе.

Од 2004. до 2006. године био је посланик у Парламенту Савета Европе. Члан је Словенског парламентарног савеза.

Ожењен је, отац четворо деце.

Гордана Поп-Лазичић рођена је 5. априла 1956. године у Београду. Завршила је Правни факултет у Београду.

Потпредседник је Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке. Председник општине Земун.

Републички министар у Влади Републике Србије била је од 1998. до 2000. године. Посланик је у Народној скупштини Републике Србије од 2000. године. На функцију потпредседника Скупштине Републике Србије изабрана је 2003. године.

Удата је, мајка троје деце.

Др Горан Цветановић рођен је 11. марта 1965. године у Лесковцу. Завршио Медицински факултет у Нишу а затим специјализацију из интерне медицине.

Потпредседник је Централне отаџбинске управе, и председник Јабланичког окружног одбора Српске радикалне странке.

Савезни министар у Савезној влади 2000-ите године, посланик у Народној скупштини Републике Србије од 2000. године до данас. Два пута је биран за председника Скупштине општине Лесковац, председник Јабланичког окружног одбора Српске радикалне странке, потпредседник Централне отаџбинске управе.

Ожењен је, отац два детета.

Милорад Мирчић рођен је 22. фебруара 1956. године у Малешевци.

По занимању је дипломирани инжењер технологије. Дипломирао је на Технолошком факултету у Новом Саду. Потпредседник је Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке. Обавља функцију председника Јужнобачког окружног одбора Српске радикалне странке.

У Српској радикалној странци је од њеног оснивања.

Од 1993. до 1995. године био је председник Скупштине града Новог Сада.

Посланик у парламенту Народне скупштине Републике Србије је од 1993. године. У марту 1998. године постаје министар за односе са Србима ван Србије. Председник је посланичке групе Српске радикалне странке у Скупштини Аутономне покрајине Војводине и председник одборничке групе Српске радикалне странке Скупштине града Новог Сада.

Ожењен је, отац троје деце.

Александар Вучић рођен је 5. марта 1970. године у Београду.

Дипломирао је на Правном факултету у Београду са највишим оценама као један од најбољих студената у генерацији. Заслужио је и стипендију за развој научног подмлатка.

Био је најмлађи посланик у Народној скупштини Републике Србије 1993. године. Две године касније постао је генерални секретар Српске радикалне странке. Био је најмлађи министар у Влади Србије, а са великим успехом водио је СКЦ у Земуну.

Ожењен је, отац два детета.

Генерални секретаријат Српске радикалне странке

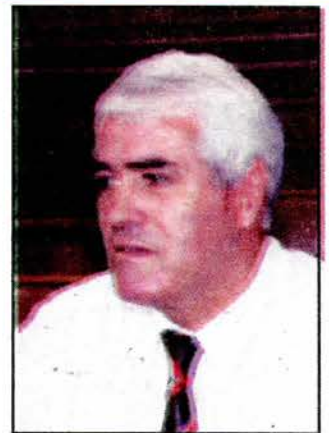
Александар Вучић,
генерални секретар

Марина Рагуш,
заменик генералног
секретара

Небојша Стефановић,

Филип Стојановић

Весна Зобеница

Вук Фатић

Весна Марић

Владимир Ђукановић

Злата Радовановић

Весна Марковић

Ивана Борац

Статутарна комисија Српске радикалне странке

Славко Јерковић, председник

Жељка Радета,
заменик председника

Проф. Сретен Сокић

Драгољуб Анастасовски

Драгољуб Стаменковић

Новак Савић

Тоде Лазић

Надзорни одбор Српске радикалне странке

Ђорђе Николић, председник

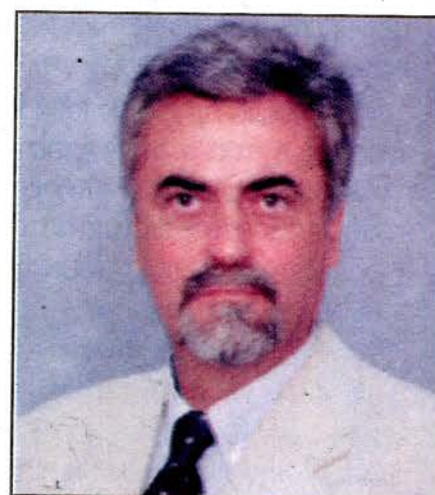
Душица Николић,
заменик председника

Славиша Топаловић

Живан Владимировић

Веселин Петивијевић

Сабрана дела проф. др Војислава Шешелџа

Преко 65.000 страница сабраних дела проф. др Војислава Шешелџа представљају чисти концентрат његових мисли и дела, од дисидентских дана, до тренутка када је постао неоспорни лидер свих српских патриота. Овде се, на једном месту, налазе његови научни радови, скупштински говори, телевизијски мегдани, интервјуи које је дао штампи, радио емисије и различити политички и научни скупови у чијем раду је активно учествовао. Ту су и судски процеси, а нарочито место заузима збирка хашких докумената, објављена у чак 15 књига.

Својим пером, ова оригинална личност српске политике објашњава узроке и механизме политичке делатности усмерене против српског народа и његове државе, али читаоца не оставља у мраку песимизма, попут већине хроничара народног страдања.

Његово сагледавање прошлости и садашњости представља научни метод за пројектовање реалне визије будућности, што је у ствари одговор на најтежа питања данашњице. Често намерно погрешно схваћен и још злонамерније тумачен, на овим страницама не оставља простор за било какву дилему, све је објашњено, свака реч је у контексту, догађај лоциран, а правни акт протумачен.

По општој оцени целокупне српске јавности, а нарочито њеног научног дела, у овом обиљу историјског, правног и политичког материјала нарочито се издваја његово, по много чему капитално, дело „Идеологија српског национализма”.

У својој најпознатијој књизи проф. др Војислав Шешелџ, на хиљаду страна текста, синтезује све научне чињенице, филозофске парадигме и теоријске постулате на којима је саздана идеологија српског национализма.

Ово дело др Војислава Шешелџа одликује се критичким приступом и бриљантном анализом, а аутор се и овде потврђује као ерудита и стрпљив истраживач, који је у току вишегодишњег рада проучио огроман број историјских, лингвистичких, филозофских, социолошких и политиколошких студија, дела водећих научних ауторитета у разним дисциплинама и областима, селекционишући њихове врхунске резултате и доводећи их у хармоничан склад.

Др Шешелџ је ову обимну студију довршио проширујући своју претходну монографију „Научно и публицистичко дело проф. др Лазе Костића”. Српски народ је тако добио компактно, систематизовано и комплетно дело у коме су обрађени сви значајни аспекти српског национализма, његова природа, циљеви и систем моралних судова. Пред нама је први прави уџбеник српског национализма.

Др Војислав Шешелџ

ИДЕОЛОГИЈА СРПског НАЦИОНАЛИЗМА

ВЕЛИКА СРБИЈА А.Д.
БЕОГРАД 2002

Др Војислав Шешељ

**ПОНТИФЕКС МАКСИМУС
САТАНИСТИЧКЕ ЦРКВЕ
ЈОВАН ПАВЛЕ ДРУГИ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
БЕОГРАД 2006.

Др Војислав Шешељ

**АНТИХРИСТОВ НАМЕСНИК
ЗЛИКОВАЧКИ РИМСКИ ПАПА
БЕНЕДИКТ ШЕСНАЕСТИ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
БЕОГРАД 2006.

Четири књиге др Војислава Шешеља које раскринкавају антисрпску природу папства и римокатоличког клера у целини.

Концентрат истине на 4000 страна који јасно доказује да је за све ратне злочине на територији бивше Југославије крив римски папа.

Др Војислав Шешељ

**ВАТИКАН ГЛАВНО
САТАНИНО ГНЕЗДО**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
БЕОГРАД 2006.

Др Војислав Шешељ

**РИМСКА КУРИЈА
ВЕЧИТО ЖЕДНА
СРПСКЕ КРВИ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
БЕОГРАД 2006.